

د یوحنا رسول مکاشفه

د کتاب پېژندنه

د مکاشفې کتاب د یوحنا له خوا لیکل شوی دی. په دې مکاشفه کې عیسی مسیح یوحنا ته خپلې هغه رویاګانې وښودلې چې په راتلونکې کې به پېښې شي. دا مکاشفه د نوې لوظنامې د نورو کتابونو سره ډېر فرق لري، ځکه چې ډېرې برخې یې په استعارې او رمزي ژبه لیکل شوې دي چې ژورې او روحاني معنی ګانې لري. نو د لوستلو په وخت کې باید ورته پام وشي ترڅو تحت اللفظي معنی نه شي.

دا کتاب په اصل کې د عیسی مسیح د مرګ او بېرته راژوندي کېدلو نه وروسته د روم په امپراتورۍ کې د ځورول شویو مسیحیانو د تجربې په هکله خبرې کوي. خو د هغه وخت راهیسې مسیحیانو دا کتاب د خپلې ځورونې په شرایطو کې د لارښوونې او آرامۍ دپاره تفسیر کړی دی، په داسې حال کې چې هغوی د عیسی مسیح د بېرته راتللو په انتظار دي چې په اخره زمانه کې به راځي.

دا لیکنې مسیحیانو ته هیله مندي ورکوي او هغوی هڅوي، ترڅو په خپل ایمان کې وفاداره پاتې شي. که څه هم د مکاشفې د کتاب د تفسیر په هکله ډول ډول نظرونه شتون لري، خو په دې کتاب کې یو شی د ټولو دپاره په پوره توګه ښکاره ده چې خدای د عیسی مسیح په وسیله په ټولو دښمنانو باندې بری مومي او هغه کسان چې عیسی

مسیح ته وفادار پاتې کيږي، په نوي اسمان او ځمکه يعنې جنت کې به اجر ولري. خدای به د هغوی اوښکې پاکې کړي او ټولو غمونو ته به يې د پای ټکی کېږدي.

د موضوعگانو لست

د کتاب سریزه: ۱:۱-۸

لومړنی رویا او اووه کلیساگانو ته پیغامونه: ۱:۹ - ۳:۲۲

طومار او د اووه مهرونو ماتول: ۴:۱ - ۸:۵

د اووه سرنیو اوازونه: ۸:۶ - ۱۱:۱۹

بنامار او دوه ځناور: ۱۲ - ۱۳ فصلونه

د ځمکې او اسمان په هکله رویاگانې: ۱۴ - ۱۵ فصلونه

د خدای د قهر او غضب جامونه: ۱۶ فصل

د بابل سقوط، د شیطان، د جعلي پیغمبر او د ځناور ماتې: ۱۷:۱

- ۲۰:۱۰

وروستنی قضاوت: ۲۰:۱۱-۱۵

نوی اسمان او نوې ځمکه او نوی اورشلیم: ۲۱:۱ - ۲۲:۵

د عیسی راتلل: ۲۱-۲۲:۶

لومړنی لیکنې

۱ ﴿۱﴾ دا د عیسی مسیح مکاشفه ده چې خدای هغه ته ورکړې وه، ترڅو هغه پېښې چې ډېر زر باید رامنځته شي خپلو خدمتگارانو ته وښايي. هغه دا مکاشفه خپل خدمتگار یوحنا ته د فرښتې د لېرلو په وسیله ښکاره کړه. ﴿۲﴾ یوحنا چې هرڅه لیدلي وو هغه یې بیان کړل چې دا د خدای د کلام او د عیسی مسیح په هکله شاهدي

ورکوي. (۳) بختور دی هغه څوک چې د دې کتاب پېشگوښانې او پيغامونه نورو ته په لوړ اواز لولي او بختور دي هغه خلک چې غوږ ورته نيسي او هغه څه چې ليکل شوي دي عمل ورباندې کوي، ځکه چې هغه وخت نژدې دی چې دا هرڅه به پېښ شي.

اوو کلیساگانو ته سلامونه

(۴) د یوحنا له خوا هغو اوو کلیساگانو ته چې د اسیا په ولایت کې دي. په تاسو دې د هغه چا له خوا فضل او سلامتي وي چې هغه دی، هغه ؤ او هغه راتلونکی دی او د هغو اوو روحونو له خوا چې د هغه د پاچاهۍ د تخت په مخکې خدمت کوي، (۵) او د عیسی مسیح له خوا چې وفادار شاهد دی او لومړنی زېږېدلی دی چې له مړو نه اول راپاڅېده او د نړۍ د ټولو پاچاهانو سردار دی.

هغه زمونږ سره مینه کوي او په خپله وینه یې مونږ د خپلو گناهونو نه خلاص کړي یو. (۶) هغه مونږ پاچاهۍ ته ورسولو او زمونږ څخه یې کاهنان جوړ کړل، ترڅو د هغه د خدای یعنې د هغه د پلار خدمت وکړو. د هغه جلال او قدرت دې تل تر تله وي! امین.

(۷) گورۍ، هغه په ورېځو کې راځي! هرڅوک به یې په خپلو سترگو وويني او حتی هغه خلک به یې هم وويني چې هغه یې په نېزې وواهه او د نړۍ ټول قومونه به په هغه باندې ویر کوي. هو، همداسې به وشي! امین.

(۸) څښتن خدای وايي: «زه الف او یا یم. چې زه هغه څوک یم

چې وم، يم او راتلونکي يم، يعني مطلق قادر خداي.»

يوحنا ته د عیسی مسیح ښکاره کېدل

٩ زه ستاسو ورور يوحنا او د عیسی پيرو يم چې په کړاوونو، د
خداي په پاچاهي او په صبر او زغم کې ستاسو سره شريک يم. زه د
خداي د کلام د موعظې او د عیسی په هکله د شاهدي د ورکولو په
خاطر د پاتموس په نوم جزیرې ته د سزا دپاره ولېږل شوم. ١٠ دا
د خښتن ورځ وه او روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم،
بيا ما د شاله خوا د سرنې په شان يو لوړ اواز واورېد ١١ چې ماته
يې وويل: «څه چې وينې، هغه په يو کتاب کې وليکه او هغو اووه
کلیساگانو يعني د افسيس، اسميرنا، پرگاموم، تياتيرا، سارديس،
فيلادلفيا او لايودیکيې کلیساگانو ته يې ولېږه.»

١٢ ما خپل مخ راواړاوه چې ووينم دا څوک دی چې زما سره
خبرې کوي. په هغه وخت کې مې د سرو زرو اووه څراغدانونه
وليدل. ١٣ د هغو څراغدانونو په منځ کې د انسان په شان يو څوک
ؤ چې يوه اوږده چپنه يې اغوستې وه او د سرو زرو يوه پټې يې د
سینې څخه تاوه کړې وه. ١٤ د سر وينښتان يې لکه د سپينې وړی
يا واورې په شان سپين وو او سترگې يې د اور د لمبو په شان وې،
١٥ پښې يې د هغو صيقل شويو برنجو په شان چې په داش کې
پاک شوي وي، ځلېدلې او اواز يې لکه د تېزو اوبو د غرهار په شان
ؤ. ١٦ هغه په خپل ښي لاس کې اووه ستوري نيولي وو او د خولې
نه يې دوه مخې تېره توره راوتلې وه او مخ يې لکه د تېز لمر په شان
ځلېده. ١٧ کله چې ما هغه وليده نو زه لکه د مړي په شان د هغه

په پښو کې پرېوتلم، خو هغه خپل ښي لاس په ما کېښود او ويې ويل: «مه وپرېره، زه اول او اخر يم. (۱۸) زه ژوندی يم، زه مړ شوم او اوس تل تر تله ژوندی يم او د مرگ او قبر کيلي گانې زما سره دي. (۱۹) نو څه چې دې ليدلي دي هغه وليکه، هغه څه چې اوس شته او هغه څه چې وروسته به پېښ شي. (۲۰) د هغو اوو ستورو معنی او پټ راز چې تا زما په ښي لاس کې ليدلي دي او د سرو زرو د خراغدانونو معنی دا ده: هغه اووه ستوري د اوو کليساگانو فرښتې دي او هغه اووه خراغدانونه اووه کليساگانې دي.»

د افسيس کليسا ته د عيسى مسيح پيغام

۲ (۱) د افسيس د کليسا فرښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې اووه ستوري يې په خپل ښي لاس کې نيولي دي او د سرو زرو د اوو خراغدانونو په منځ کې گرځي.»

(۲) ستاسو کليسا چې کوم زحمتونه ويستلي دي زه د هغو ټولو نه خبر يم. ما ستاسو زيار، صبر او زغم ليدلی دی. زه پوهېږم چې تاسو بدکاره خلک زغملی نه شئ. تاسو هغه خلک ازمايلي دي چې ځان ته رسولان وايي خو نه دي او پوه شوي يئ چې هغوی دروغجن دي. (۳) زه پوهېږم چې تاسو صبر او زغم لرئ، تاسو زما په خاطر ډېرې ستونزې زغملې دي او ستومانه شوي نه يئ. (۴) خو زه ستاسو نه يوه گيله لرم چې تاسو خپله لومړنۍ مينه له لاسه ورکړې ده.

٥) خو په ياد ولرئ چې تاسو د خومره لوړ مقام نه

رالوېدلې يئ، نو توبه وباسئ او هغه کارونه کوي چې مخکې مو کول. که توبه ونه باسئ، نو زه به درشم او ستاسو

خراغدان به د خپل ځای نه لېرې کړم. ٦) خو په تاسو کې يو ښه والی شته چې تاسو د نيکولويانو د کارونو څخه کرکه کوئ، لکه څنگه چې زه ورڅخه کرکه کوم.

٧) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس

کليساگانو ته وايي هغه ته دې غوږ ونيسي! څوک چې بريالی شي، نو زه به ورته دا حق ورکړم چې د ژوندانه د ونې مېوه چې په جنت فردوس کې ده وخوري.»

د اسميرنا کليسا ته د عيسی مسيح پيغام

٨) د اسميرنا د کليسا فرېښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې اول او اخر دی، چې مړ شو او بيا راژوندی شو.

٩) زه ستاسو د کليسا د کړاوونو او غريبي نه خبر يم، خو

په حقيقت کې تاسو شتمن يئ! زه د هغو خلکو د کفر ويلو

څخه خبر يم چې ځان ته يهوديان وايي خو نه دي، بلکې

هغوی د شيطان د کنيسې څخه دي. ١٠) د کومو کړاوونو

سره چې مخامخ کېږئ، د هغو څخه مه وېرېږئ. گورئ،

شيطان به ستاسو څخه ځينې زندانونو ته واچوي چې ومو

ازمايي او تر لسو ورځو پورې به ځورېږئ، خو تر مرگه

پورې وفادار پاتې شی او زه به تاسو ته د ژوندون تاج
درکړم.

۱۱) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس

کلیساگانو ته وایي هغه ته دې غوږ ونیسي. څوک چې بریالی
شي، نو هغه به د دوهم مرگ عذاب ونه ویني.»

د پرگاموم کلیسا ته د عیسی مسیح پیغام

۱۲) د پرگاموم د کلیسا فرښتې ته ولیکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې دوه مخې تېره توره لري.

۱۳) زه خبر یم چې تاسو چیرته اوسئ. ستاسو کلیسا په

هغه ځای کې ده چې د شیطان تخت په کې دی. خو بیا هم

زما نوم ته وفادار پاتې شوی. تاسو خپل ایمان له لاسه ورنه

کړ، حتی په هغه وخت کې چې زما وفادار شاهد انتیپاس

ستاسو په ښار یعنی هغه ځای کې چې شیطان په کې

اوسېږي، شهید شو. ۱۴) خو زه ستاسو نه یو څو گیلې لرم:

په تاسو کې ځینې خلک شته چې د بلعام د تعلیم څخه

پیروي کوي. هغه بلعام ؤ چې بالاق ته یې ورزده کړل چې

څنگه اسرایلیان بې لارې کړي او هغوی وهڅوي چې هغه

خواره وځوري چې بتانو ته وړاندې شوي وو او زنا وکړي.

۱۵) همدارنگه ستاسو په منځ کې داسې خلک شته چې د

نیکولایانو د تعلیم څخه پیروي کوي. ۱۶) نو توبه وباسئ،

که نه نو ډېر زر به درشم او په هغې تورې به د هغوی سره

جنگ و کرم چې زما د خولې څخه راوځي.

۱۷) څوک چې غوږونه لري نو څه چې روح القدس

کلیساگانو ته وايي، هغو ته دې غوږ ونیسي! څوک چې

بريالی شي، نو زه به هغه ته هغه د من ډوډی چې په اسمان

کې پته ده، ورکړم او یوه سپینه تیره به ورته ورکړم چې په

هغې باندې به یو نوی نوم لیکل شوی وي چې هېڅوک به د

هغې په معنی باندې پوه نه شي، خو پرته له هغه چا څخه

چې تیره لاسته راوړي.»

د تیاتیرا کلیسا ته د عیسی مسیح پیغام

۱۸) د تیاتیرا د کلیسا فرښتې ته ولیکه:

«دا د خدای د زوی خبرې دي چې د هغه سترگې د اور د

لمبو په شان او پښې یې د برنجو په شان ځلېدلې.

۱۹) ستاسو کلیسا چې کوم کارونه کړي دي زه د هغو ټولو

نه خبر یم. او ستاسو د مینې، ایماندارۍ، خدمت او ستاسو د

صبر او زغم نه خبر یم او پوهېږم چې ستاسو اوسني کارونه

د پخوانیو کارونو څخه ډېر ښه شوي دي. ۲۰) خو زه

ستاسو نه یوه گيله لرم: تاسو هغې ښځې ته چې لکه ایزابل

ده او ځان پیغمبره گڼي، اجازه ورکړې چې په خپل تعلیم

سره زما خدمتگاران بې لارې کړي، ترڅو هغوی زنا وکړي

او هغه خواړه وخورې چې بتانو ته وړاندې شوي وو. ۲۱)

ما هغې ته د توبې ویستلو وخت ورکړ، خو هغه نه غواړي

چې د زناکارۍ نه لاس واخلي. (۲۲) زه به هغه د مریضۍ

په کټ باندې واچوم او هغه کسان چې د هغې سره یې زنا

کړې ده، په مصیبت اخته کړم او تر هغې پورې به سخت

خوږیږي، ترڅو یې د خپلو کارونو څخه چې د هغې سره یې

کړي دي، توبه نه وي ویستلې. (۲۳) زه به د هغې اولادونه

ووژنم. په دې کار به ټولې کلیساګانې پوه شي چې زه د

انسانانو د فکرونو او زړونو څخه خبر یم او زه به تاسو هر

یو ته د خپلو عملونو له مخې بدل درکړم.

(۲۴) خو زه تاسو او نورو کسانو ته چې په تیاتیرا کې دي،

وايم: تاسو دا تعلیم نه دی قبول کړی او هغه شیان مو نه دي

زده کړي چې هغوی ورته د شیطان ژور رازونه وایي. زه به

په تاسو باندې نور بار وانه چوم، (۲۵) خو په هر حال ترڅو

چې زه راحم تاسو باید په هغه تعلیم باندې چې درکړل

شوی دی، ټینګ ودرېږئ. (۲۶) څوک چې بریالی شي او تر

اخره پورې زما په حکمونو باندې عمل وکړي، زه به هغه ته

واک او اختیار ورکړم چې په ټولو قومونو باندې حکومت

وکړي. (۲۷) هغه به ورباندې د اوسپنې په امسا حکومت

کوي او د خاورینو لوبو په شان به یې ټوټې ټوټې کړي.

(۲۸) لکه څنګه چې ما د خپل پلار له خوا دا واک او

اختیار ترلاسه کړی دی، زه به هغه ته د سهار ستوری

ورکړم.

(۲۹) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس یې

کلیساګانو ته وایي، هغو خبرو ته دې غوږ ونیسي.»

۳ (۱) د سارديس د كليسا فرښتې ته وليكه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې د خدای اووه روحونه او اووه ستوري ورسره دي چې د خدای خدمت کوي.

زه ستاسو د كليسا د ټولو کارونو څخه خبر يم، تاسو تش په نامه ژوندي يی، خو تاسو مړه يی. (۲) بېداره شی او هغه

څه چې په تاسو کې پاتې دي او د مړه کېدلو په حال کې دي هغه قوي کړی، ځکه چې ما ستاسو يو کار هم ونه لیده چې د خدای په نظر کې کامل وي. (۳) تاسو چې کوم څه

زده کړي او اورېدلي دي، هغه په یاد ولری، عمل پرې وکړی او توبه وباسی. که تاسو بېدار نه شی، نو زه به لکه د غله په

شان ناڅاپه درشم او تاسو به خبر نه شی چې زه څه وخت راغلم. (۴) خو بياهم ستاسو سره په سارديس کې ځيني

خلک شته چې خپل کالي يې په بديو چټل کړي نه دي. هغوی به په سپينو کاليو کې زما سره گرځي، ځکه چې د دې

لايق دي. (۵) هرڅوک چې بريالی شي، نو همداسې سپين کالي به ورته واغوستل شي او زه به هېڅکله د هغه نوم د

ژوندون د کتاب نه لېرې نه کړم، بلکې زه به د خپل پلار او د هغه د فرښتو په حضور کې اقرار وکړم چې هغه زما دی.

(۶) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي، هغو خبرو ته دې غوږ ونيسي!»

د فيلادلفيا كليسا ته د عيسى مسيح پيغام

٧ د فيلادلفيا د كليسا فرښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې هغه سپېڅلی او رښتینی دی او دا هغه څوک دی چې د داود د پاچاهۍ کيلي ورسره ده، هغه چې کومه دروازه خلاصه کړي، نو هېڅوک نه شي کولای چې هغه بنده کړي او کومه دروازه چې بنده کړي، نو هېڅوک يې نه شي خلاصولی.

٨ ستاسو كليسا چې کوم کارونه کړي دي زه د هغو ټولو نه خبر یم. گوره، ما ستاسو په مخ يوه دروازه خلاصه کړې ده چې هېڅوک يې بندولی نه شي. زه پوهېږم چې تاسو کمزوري یئ، خو تاسو زما په کلام باندې عمل کړی دی او زما د نوم نه منکر شوي نه یئ. ٩ گورئ، زه به هغه کسان چې د شيطان د کنيسې څخه دي او ځانونه يهوديان بولي، خو هغوی يهوديان نه دي او دروغ وايي، راولم او ستاسو پښو ته به پرېوځي او هغوی به پوه شي چې تاسو راباندې گران یئ. ١٠ په دې خاطر چې تاسو په صبر او زغم سره زما په کلام باندې عمل کړی دی، نو زه به هم تاسو د ازمېښت د هغه ساعت نه وساتم چې د نړۍ په ټولو خلکو باندې به راځي. ١١ زه زر راحم. نو څه چې درسره دي هغه ټينگ وساتي، ترڅو هېڅوک ونه شي کولای ستاسو تاج واخلي. ١٢ څوک چې بريالی شي، نو زه به د هغه نه د خپل خدای د کور ستنه جوړه کړم او هغه به هېڅکله د

هغه حای څخه دباندې ونه وځي. زه به په هغه باندې د خپل
خدای نوم ولیکم او د خپل خدای د ښار یعنی نوي اورشلیم
نوم چې د اسمان نه د خدای له خوا راښکته کېږي، ولیکم او
همدارنگه خپل نوی نوم به په هغه باندې ولیکم.

۱۳) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس

کلیساگانو ته وايي، هغو خبرو ته دې غوږ ونیسي!»

د لایودیکيې کلیسا ته د عیسی مسیح پیغام

۱۴) د لایودیکيې د کلیسا فرښتې ته ولیکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې امین دی، هغه وفادار او

رښتینی شاهد دی او د خدای د پیدایښت پیل دی.

۱۵) ستاسو کلیسا چې کوم کارونه کړي دي زه د هغو ټولو

نه خبر یم. زه پوهېږم چې تاسو نه ساړه یئ او نه تاوده،

بلکې نیمگړي یئ. کاشکې چې تاسو تاوده یا ساړه وای،

۱۶) خو دا چې تاسو نه تاوده یئ او نه ساړه، بلکې

نیمگړي یئ. نو زه به تاسو د خپلې خولې نه دباندې

وغورځوم. ۱۷) ځکه تاسو وایئ: «مونږ شتمن یو، مونږ

هرڅه لرو او هېڅ شي ته اړتیا نه لرو، خو تاسو نه پوهېږئ

چې تاسو بدبخته، بېچاره، غریب، رانده او لوڅ یئ. ۱۸) زه

تا ته مشوره درکوم چې زما څخه داسې سره زر واخله چې

په اور کې پاک شوي دي چې شتمن شې، سپین کالي راڅخه

واخله چې ته یې واغوندي چې د لوڅوالي شرم دې پټ شي

او د سترگو ملهم راڅخه واخله چې په لگولو سره يې ستا
 سترگې بينا شي. (۱۹) زه هغه څوک رټم او اصلاح کوم چې
 په ما گران وي، نو غيرتمند اوسئ او توبه وباسئ. (۲۰)
 گورئ، زه په دروازه کې ولاړ يم او هغه ټکوم. که څوک زما
 اواز اوري او دروازه خلاصه کړي، نو زه به ورننوځم. زه به
 د هغه سره او هغه به زما سره ډوډۍ وخوري. (۲۱) څوک
 چې بريالی شي، نو زه به ورته دا حق ورکړم چې زما سره
 زما په تخت باندې کښېني، لکه څنگه چې زه بريالی شوم او
 د خپل پلار سره په تخت باندې کښېناستم.

(۲۲) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس
 کليساگانو ته وايي، هغو خبرو ته دې غوږ ونيسي!»

په اسمان کې عبادت

۴ (۱) له هغې وروسته ما وکتل او په اسمان کې مې يوه پرانيستې
 دروازه وليدله. بيا مې يو اواز چې مخکې يې زما سره خبرې کړې
 وې او د سرنې د اواز په شان ؤ، واورېد چې ويې ويل: «پورته راشه،
 زه به تاته وښاييم چې له دې وروسته به څه پېښېږي.» (۲)
 سمدلاسه روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم او په
 اسمان کې مې يو تخت وليده او په هغه تخت باندې يو څوک ناست
 ؤ. (۳) هغه څوک چې هلته ناست ؤ، د لعل او سرو عقيقو د تپرو په
 شان ځلېده او د تخت گردچاپېره د بوډۍ ټال ؤ چې د زمردو په شان
 ځلېده. (۴) د تخت گردچاپېره نور څلورويشت تختونه وو او په
 هغو باندې څلورويشت مشران ناست وو چې سپين کالي يې اغوستي

وو او د سرو زرو تاجونه يې په سر وو. (۵) د هغه تخت څخه
برېښنا، غره‌هار او د تندر او اوزونه راتلل. د تخت په مخکې اووه
سوځېدونکي څراغونه بلېدل. هغه د خداى اووه روحونه دي چې د
خداى خدمت کوي. (۶) همدارنگه د هغه تخت په مخکې يوه
بحيره وه چې د بلور د ښيښې په شان ښکاره کېده.

د تخت گردچاپېره او هرې خواته يې څلور اسماني مخلوقات وو
چې مخکې او شاته يې ډېرې سترگې لرلې. (۷) لومړنى اسماني
مخلوق د زمري په شان ؤ، دوهم يې د غويي په شان، درېم يې د
انسان په شان خپره لرله او څلورم يې د عقاب په شان ؤ چې د
الوتلو په حال کې وي. (۸) دغو څلورو اسماني موجوداتو هر يو
شپږ وزرونه لرل او هرې خواته يې ډېرې سترگې لرلې او شپه او ورځ
به يې بې له کوم ځنډه ويل:

سپېڅلى، سپېڅلى، سپېڅلى دى

مطلق قادر څښتن خداى

چې هغه ؤ او هغه دى

او دى راتلونکى هغه

(۹) هرکله چې هغه اسماني موجودات هغه چاته چې په تخت
باندې ناست دى او تل تر تله به ژوندى وي، جلال او عزت ورکوي
او شکرگزارى يې کوي، (۱۰) نو هغه څلورويشت مشران هم هغه ته
چې په تخت باندې ناست دى او تل تر تله ژوندى دى په سجده

پرېوځي او عبادت يې کوي. هغوی خپل تاجونه د تخت په مخکې
ږدي او وايي:

۱۱) ای زمونږ خښتنه، ای زمونږه خدایه

ته لایق يې د جلال او د عزت او قدرت

ځکه چې ټول شيان پیدا کړل تا

په ارادې د ستا پیدا شول هغه

او په وجود کې راغلل

طومار او وری

۵) ۱) بیا ما د هغه کس په بني لاس کې چې په تخت باندې

ناست ؤ، یو طومار ولیده چې دننه او دباندې دواړو خواوو باندې يې

لیکنه شوې وه او اووه مهرونه ورباندې لگېدلي وو. ۲) ما یوه قوي

فرښته ولیدله چې په لوړ اواز يې اعلان کاوه: «څوک د دې لایق دی

چې طومار خلاص کړي او مهرونه يې مات کړي؟» ۳) خو نه په

اسمان کې، نه په ځمکه او نه هم د ځمکې لاندې داسې څوک ؤ چې

وکولای شي هغه طومار خلاص کړي او یا يې دننه وگوري. ۴) ما

سخت وژړل، ځکه چې هېڅوک هم د دې لایق نه ؤ چې هغه طومار

خلاص کړي او دننه يې وگوري. ۵) خو د مشرانو څخه یو يې

راته وویل: «نور مه ژاړه، ځکه چې د یهودا د قبیلې هغه زمری چې د

داود د نسل څخه دی، بریالی شوی دی چې طومار خلاص کړي او اووه مهرونه یې مات کړي.»

٦) بیا ما د تخت ترمنځ او څلورو اسماني موجوداتو او مشرانو په منځ کې ولیدل چې یو وری ولاړ دی او داسې معلومېده چې حلال شوی وي. هغه وري اووه بڼکرونه او اووه سترګې لرلې چې هغه د خدای اووه روحونه وو چې ټولې نړۍ ته لېږل شوي دي. ٧) هغه وری راغی او په تخت باندې د ناست کس د ښي لاس نه یې هغه طومار واخیست. ٨) څنگه چې یې هغه طومار واخیست، نو هغه څلور اسماني موجودات او څلورویشت مشران د وري په مخکې په سجده شول. د هر مشر سره یو چنگ او د خوشبویۍ نه ډک د سرو زرو جامونه وو چې د خدای د خلکو دعاګانې دي. ٩) هغوی یوه نوې سندره وپله:

ته لایق یې د دې چې طومار واخلي

او مهرونه یې مات کړي

ځکه چې ته یې حلال شوی

او په خپله وینه دې د خدای دپاره

په بیه واخیستل خلک

د هرې قبیلې، هرې ژبې،

هر قوم او هر ملت څخه

۱۰) تا کره جوړه د هغوی څخه

شاهي کورنی او کاهنان د خدای

او پاچاهي به کوي هغوی په ځمکه باندې

۱۱) یوځل بیا مې وکتل او د زرگونو او میلیونونو فرښتو اوازونه مې

واورېدل چې د تخت او اسماني مخلوقاتو او مشرانو نه گردچاپېره

ولاړې وې. ۱۲) هغوی په لوړ اواز سره ویل:

د دې لایق دی حلال شوی وری

چې ترلاسه کړي قدرت، شتمني، حکمت،

زور، عزت او جلال

او ثنا او صفت یې وشي

۱۳) بیا ما واورېدل چې هغو ټولو مخلوقاتو چې په اسمان، ځمکه،

د ځمکې لاندې او په بحر کې دي ویل:

هغه چاته چې په تخت باندې دی ناست او وري ته

ثنا او صفت، عزت، جلال او قدرت دې وي تل تر تله ورته!

۱۴) او هغو څلورو اسماني مخلوقاتو وویل: «امین!» او مشران په

سجده پرېوتل او د خدای او وري عبادت يې وکړ.

د اوو مهرونو ماتول

۶ ﴿۱﴾ بيا مې وليدل چې وري د هغو اوو مهرونو څخه يو مهر

مات کړ. له هغې وروسته مې د هغو څلورو اسماني موجوداتو څخه د يو اواز چې د تندر په شان ؤ، واورېد چې ويل يې: «راشه!» ﴿۲﴾ ما وکتل او ومې ليدل چې هلته يو سپين اس ؤ او د هغه کس سره چې ورباندې سپور ؤ يوه لينده وه او هغه ته يو تاج ورکړل شو او هغه ووت چې بری ومومي.

﴿۳﴾ کله چې وري دوهم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې دوهم ژوندي مخلوق ويل: «راشه!» ﴿۴﴾ يو بل اس راووت چې تک سور رنگ يې درلود او په هغه باندې سپاره کس ته قدرت ورکړل شو چې د ځمکې د منځ نه سوله او ارامي يوسي، ترڅو خلک يو بل سره ووژني. هغه ته يوه غټه توره ورکړل شوه.

﴿۵﴾ کله چې وري درېم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې درېم اسماني موجود ويل: «راشه!» ما وکتل او يو تور اس مې وليده او په هغه باندې د سپور کس په لاس کې يوه ترازو وه. ﴿۶﴾ د هغو څلورو اسماني موجوداتو له منځ نه مې يو اواز واورېد چې ويل يې: «د يو مزدور ورځنی مزدوري به يو کيلو غنم او يا درې کيلو اوربشې وي. خو د زيتون ونې او د انگورو تاک ته زيان مه رسوئ.»

٧) کله چې وري څلورم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې څلورم اسماني موجود ويل: «راشه!» ٨) ما وکتل او ومې ليدل چې هلته يو اس ؤ چې رنگ يې زير ؤ او څوک چې په هغه اس باندې سپور ؤ د هغه نوم مرگ ؤ او قبر ورپسې ډېر نژدې روان ؤ. هغوی ته د ځمکې د څلورمې برخې واک او اختيار ورکړل شوی ؤ چې په توره، قحطی، د طاعون په ناروغی او ځنگلي ځناورو باندې خلک مړه کړي.

٩) کله چې وري پنځم مهر مات کړ، نو ما د قربانی د ځای لاندې د هغو خلکو روحونه وليدل چې د خدای د کلام او په خپلې شاهدي کې د وفاداری په خاطر وژل شوي وو. ١٠) هغوی په لوړ اواز نارې کړې: «ای خبنتن تعالی، سپېڅلی او رښتینی خدایه! ترڅو پورې به د نړۍ د خلکو په هکله قضاوت نه کوي او د هغوی څخه به زمونږ د وینې بدل نه اخلي؟» ١١) هغوی هر يو ته سپينه چپنه ورکړل شوه او ورته وويل شول چې تر هغې پورې لږ نور صبر وکړئ، ترڅو ستاسو د ورونو او د خدای د نورو خدمتگارانو شمېر چې ستاسو په شان بايد ووژل شي، پوره شي.

١٢) بيا ما وکتل او ومې ليدل چې وري شپږم مهر مات کړ او يوه سخته زلزله وشوه او لمر د وير د کاليو په شان تور شو او سپوږمۍ لکه د وینې په شان سره شوه. ١٣) ستوري د اسمان نه داسې راولوېدل لکه څنگه چې خام انځران د سخت باد له امله د ونې نه په ځمکه رالويږي ١٤) او اسمان داسې فنا شو لکه څنگه چې طومار سره تاو او راتاو شي او هر غر او هره جزيره له خپله ځايه

و خوځېدله. (۱۵) نو بيا د ځمکې پاچاهانو، حاکمانو، قومندانانو، شتمنو، زورواکانو او ټولو خلکو که هغه غلامان وو يا ازاد، خپل ځانونه په غارونو او د غرونو د گټانو په منځ کې پټ کړل. (۱۶)

هغوی غرونو او گټانو ته غږ وکړ: «په مونږ راولو پري او د هغه کس له نظره چې په تخت باندې ناست دی او د وري له غضب نه مو پټ کړی. (۱۷) ځکه چې د خدای او د وري د لوی غضب ورځ رارسېدلې ده، څوک کولای شي د هغه په وړاندې ودرېږي؟»

يو لک او څلورڅلوېښت زره اسراييليان

۷ (۱) له دې نه وروسته مې څلور فرښتې وليدلې چې د ځمکې په څلورو کنجونو کې ولاړې وې او د څلور واړو بادونو مخه يې نيولې وه، ترڅو په ځمکه، بحر او يا په کومه ونه باندې ونه لگېږي. (۲) بيا ما بله فرښته وليدله چې د لمرخاته خوا نه راپورته کېدله او د ژوندي خدای مهر ورسره ؤ او په لوړ اواز يې هغو څلورو فرښتو ته نارې ووهلې چې دا اختيار ورته ورکړل شوی ؤ چې ځمکې او بحر ته زيان ورسوي. (۳) هغې فرښتې وويل: «ترڅو پورې چې مونږ د خدای د خدمتگارانو په تنديو باندې مهر نه وي لگولی، تر هغې پورې ځمکې، بحر يا ونو ته زيان ونه رسوی.» (۴) بيا مې واورېده چې د هغو کسانو شمېر چې په تنديو باندې يې مهر لگېدلی ؤ، ۱۴۴۰۰۰ تنه ؤ. هغوی د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه وو.

(۵) دولس زره د يهودا د قبيلې څخه

دولس زره د روبين د قبيلې څخه

دولس زره د جاد د قبیلې څخه

⑥ دولس زره د اشیر د قبیلې څخه

دولس زره د نفتالي د قبیلې څخه

دولس زره د منسي د قبیلې څخه

⑦ دولس زره د شمعون د قبیلې څخه

دولس زره د لاوي د قبیلې څخه

دولس زره د ایساکار د قبیلې څخه

⑧ دولس زره د زبولون د قبیلې څخه

دولس زره د یوسف د قبیلې څخه

دولس زره د بنیامین د قبیلې څخه.

د ټولو قومونو یوه لویه ګڼه ګونډه

⑨ له دې وروسته مې وکتل او د خلکو یوه لویه ګڼه ګونډه مې

ولیدله چې هېچا نه شو کولای هغه وشمېري. د ټولو ملتونو، قبیلو،

قومونو او ژبو نه خلک د تخت په مخکې او د وري په وړاندې ولاړ

وو. هغوی سپینې چینې اغوستې وې او د خرما د ونو څانګې یې په

لاس کې وې، ⑩ او په لوړ اواز یې نارې وهلې: «زموږ خلاصون

د خدای له خوا دی چې په تخت باندې ناست دی او د وري له خوا

دی.» ⑪ ټولې فرښتې د تخت، د مشرانو او څلور اسماني

موجوداتو ګردچاپېره ولاړې وې، او بیا د تخت په مخکې پرمخې

پرېوتلې او د خدای عبادت یې وکړ ⑫ هغوی ویل:

امین! ثنا او صفت او جلال

حکمت او شکرگزارې

عزت، قدرت او قوت دې وي

تل تر تله زمونږ د خدای، امین!

١٣ بیا د مشرانو څخه یو تن زما څخه پوښتنه وکړه: «دا خلک

چې سپینې چینې یې اغوستې دي څوک دي او له کوم ځای نه راغلي دي؟» ١٤ ما ځواب ورکړ: «بناغلیه، ته پوهېږې.» بیا هغه راته وویل: «دا هغه کسان دي چې د سخت مصیبت څخه تېر شوي دي. هغوی خپلې چینې د وري په وینو وینځلې او سپینې کړي دي.

١٥ له دې امله دي ولاړ هغوی

د خدای د تخت په مخکې

او شپه او ورځ کوي خدمت د هغه کور کې

چې په تخت باندې ناست دی هغه څوک

په خپل شتون کې به پناه ورکړي هغوی ته

او کوي ساتنه به یې

١٦ نور به هېڅکله نه وږي کیږي هغوی

او هم تېري کیږي به نه

زيان به ونه رسوي دوی ته

نه لمر او نه سوځوونکې گرمي

١٧ ځکه هغه وری چې دی د تخت په منځ کې

هغه به کړي د دوی شپونتوب

او د ژوندون د اوبو چينو ته به بيایي هغوی

او خدای به پاکې ټولې اوبنکې کړي

د هغوی له سترگو څخه»

اووم مهر

٨ ١ کله چې وري اووم مهر مات کړ، نو د نیم ساعت دپاره په

اسمان کې کراره کراري وه. ٢ بیا ما اووه فرښتې ولیدلې چې د خدای په مخکې ولاړې وې او هغوی ته اووه سرنې ورکړل شول.

٣ بیا یوه بله فرښته چې د خوشبویی د سوځولو د سرو زرو

لوبنی ورسره ؤ، راغله او د قربانی د ځای سره ودرېدله. هغې ته ډېره

زیاته خوشبویی ورکړل شوه چې د خدای د خلکو په دعا سره یې د

سرو زرو د قربانی په ځای باندې چې د تخت په مخکې وه، وړاندې

کړي. ٤ د خوشبویی لوگی د خدای د خلکو په دعا سره د فرښتې

د لاس نه پورته د خدای حضور ته لاړ. ٥ بیا فرښتې هغه د

خوشبویی لوبنی راواخیست او د قربانی د ځای د اور نه یې ډک کړ

او په ځمکه يې راگوزار کړ. بيا د تندر غږ، غږمبار، برېښنا او زلزله راغله.

د سرنیو اوازونه

۶ بيا هغه اووه فرښتې چې اووه سرنی ورسره وو، د سرنیو وهلو ته تيارې شولې. ۷ کله چې لومړنۍ فرښتې خپل سرنی وواهه، نو اور او بلی د وینې سره په ځمکه راوورېدلې او د ځمکې درېمه برخه او د ونو درېمه برخه يې وسوځوله او ټول شنه واښه وسوځېدل.

۸ بيا دوهمې فرښتې خپل سرنی وواهه او لکه د یو لوی غره په شان یو شی چې اور ورباندې بل و، بحر ته وغورځول شو او د بحر درېمه برخه په وینو بدله شوه. ۹ په بحر کې درېمه برخه ژوندي مخلوقات مړه شول او د کشتۍ گانو درېمه برخه په بحر کې له منځه لاړلې.

۱۰ بيا درېمې فرښتې خپل سرنی وواهه نو د اسمان نه یو غټ ستوری چې د خراغ په شان بلېده، د سیندونو او چینو په درېمه برخه باندې راولوېد. ۱۱ د هغه ستوري نوم افسنتین دی چې د تريخوالي معنی لري او د اوبو درېمه برخه ترخې شوې او ډېر خلک د دې ترخو اوبو د څښلو له امله مړه شول.

۱۲ بيا څلورمې فرښتې خپل سرنی وواهه، نو د لمر، سپوږمۍ او ستورو درېمه برخه يې داسې ووهله چې د هغو درېمه برخه تياره شوه او د ورځې د رڼا او د شپې د رڼا درېمه برخه له منځه لاړه.

بيا مې کتل او د يو عقاب اواز مې واورېد چې په اسمان کې الوته او په لوړ اواز يې ويل: «بلا، بلا او بلا د ځمکې په اوسېدونکو باندې، ځکه چې اوس به درې نورې فرښتې خپل سرنې ووهي.»

١ بيا پنځمې فرښتې خپل سرنې وواهه او ما يو ستوری وليده چې د اسمان نه ځمکې ته راولوېد او هغه ستوري ته د ځمکې د تل د لارې کيلي ورکړل شوې وه. ٢ هغه په دې کيلي باندې د ځمکې د تل لاره خلاصه کړه او د هغې کندې نه د يو لوی داش د لوگي په شان لوگي راپورته شو او لمر او هوا د هغه داش د لوگي له امله تياره شوه. ٣ بيا د لوگي نه ځمکې ته ملخان راووتل او هغوی ته لکه د لړمانو په شان قدرت ورکړل شو. ٤ هغوی ته وويل شول چې وانبو، ونو او بوټو ته زيان ونه رسوي، بلکې يوازې هغو خلکو ته زيان ورسوي چې د هغو په تنديو باندې د خدای مهر نه وي لگېدلی. ٥ ملخانو ته اجازه ورکړل شوه چې هغه خلکو ته پنځه مياشتې عذاب ورکړي، داسې عذاب چې د لړم د چيچلو په شان وي، خو د هغوی د وژلو اجازه ورته نه وه ورکړل شوې. ٦ په هغو ورځو کې به دغه کسان مرگ وغواړي خو مرگ به ورته نه راځي. هغوی به د مرگ په ارمان وي، خو مرگ به ورڅخه تښتي.

٧ دا ملخان د هغو اسونو په شان ښکاره کېدل چې جنگ ته تيار

وي. د هغوی په سرونو باندې د سرو زرو په شان تاجونه وو او

مخونه يې د انسان د مخونو په شان وو. ٨ د هغوی وينستان د

ښځو د وينستانو په شان وو او غاښونه يې د زمريو د غاښونو په شان

وو. ٩ هغوی لکه د اوسپنې څخه جوړ شويو زغرو کالي اغوستي

وو او د هغوی د وزرونو اواز د اسونو او ډېرو جنگي گاډيو د غرمبار په شان ؤ چې د جنگ میدان ته خغلي. (۱۰) د هغوی لکی گانو لکه د لړمانو د لکیو په شان نېشونه لرل چې د دې قدرت یې درلود چې په خپلو لکی گانو سره پنځه میاشتې خلک وځوروي. (۱۱) د هغوی پاچا یوه فرېنته وه چې د ځمکې د تل د کندې مشره وه چې په عبراني ژبه کې د هغې نوم ابدون او په یوناني ژبه کې آپولون ؤ چې معنی یې تباہ کوونکې دی. (۱۲) یوه بلا تېره شوه او دوه نورې شته چې راتلونکې دي.

(۱۳) بیا شپږمې فرېنتې خپل سرنی وواهه او یو اواز مې واورېد چې د سرو زرو د قربانۍ د ځای د څلورو کونجونو څخه چې د خدای په حضور کې ؤ، راووت. (۱۴) هغه اواز شپږمې فرېنتې ته چې سرنی ورسره ؤ، وویل: «د لوی فرات د سیند نه هغه څلور تړل شوي فرېنتې ازادې کړه.» (۱۵) نو هغه څلور فرېنتې ازادې شوې چې د درېمې برخې انسانانو د وژلو دپاره د دې کال، د دې میاشتې، د دې ورځې او د دې ساعت دپاره تیارې کړای شوې وې. (۱۶) ما د سپرو لښکرو شمېر واورېد چې دوه سوه میلیونه وو. (۱۷) ما په رویا کې اسونه او په هغو باندې سپاره کسان ولیدل. سپرو کسانو د اور په شان سرې، اسماني رنگه او د گوگړو په شان زیرې زغرې اغوستې وې. د اسونو سرونه یې د زمريو د سرونو په شان وو او د خولې نه یې اور، لوگی او د گوگړو لمبې راوتلې. (۱۸) د دې درېو بلاگانو یعنې اور، لوگی او گوگړو په وسیله چې د هغوی د خولې نه راوتل، درېمه برخه انسانان مړه شول. (۱۹) ځکه چې د اسونو قوت د هغوی په خولو او لکی گانو کې ؤ. د هغوی لکی گانې د مارانو په شان

وي چې په خپلو سرو نو باندې يې خلک تپي کول.

٢٠ پاتې انسانان چې د دې بلاگانو په وسيله نه وو وژل شوي، د خپلو عملونو نه توبه ونه ويستله او هغوی د پېريانو او بتانو د عبادت څخه لاس وانخيست چې د سرو زرو، سپينو زرو، برنجو، تپرو او لرگيو څخه جوړ شوي وو او نه يې شو کولای وويني، واورې او وگرځي. ٢١ همدارنگه هغوی د قتل، جادوگرۍ، زناکارۍ او غلا نه توبه ونه ويستله.

فرېنټه او کوچنی طومار

١٠ بيا ما يوه بله قوي فرېنټه وليدله چې د اسمان څخه رانېکته کېدله، هغه په ورېځو باندې پوښل شوې وه او په سر باندې يې د بوډۍ ټال ؤ. څېره يې د لمر په شان ځلېدله او پښې يې د اور د پایو په شان وې. ٢ د هغې په لاس کې يو کوچنی طومار ؤ چې پرانيستل شوی ؤ. هغې خپله ښي پښه په بحر کې او چپه پښه په ځمکه کېښودله. ٣ هغې د زمري د غرمبار په شان په لوړ اواز چيغه ووهله او کله چې هغې چيغې کړې نو اووه تندرونه وغرېدل. ٤ کله چې هغه اووه تندرونه وغرېدل، نو ما غوښتل چې يو څه وليکم، خو د اسمان نه يو اواز راغی چې ويل يې: «څه چې هغو اووه تندرونو ويلي دي هغه پټ وساته او هغه مه ليکه.»

٥ بيا ما هغه فرېنټه چې په بحر او وچه ځمکه باندې ولاړه وه وليدله، هغې خپل ښي لاس اسمان ته پورته کړ ٦ او د هغه چا په

نوم يې قسم و خوړ چې تل تر تله ژوندی دی او اسمان، ځمکه، بحر او هرڅه چې په هغو کې دي پیدا کړي دي. هغې وويل: «نور به ځنډ رامنځته نه شي!» (۷) خو په هغه وخت کې کله چې اوومه فرښته خپل سرنی ووهي، نو د خدای پټ راز به پوره شي، لکه څنگه چې هغه خپلو خدمتگارانو يعنې پيغمبرانو ته ويلي وو.»

(۸) بيا ما يوځل بيا هغه اواز واورېد چې د اسمان نه يې زما سره خبرې کولې او ويل يې: «لاړ شه او د هماغې فرښتې د لاس نه چې په بحر او وچه باندې ولاړه ده، هغه پرانيستل شوی طومار واخله.» (۹) نو زه هغې فرښتې ته ورغلم او ورته مې وويل: «هغه کوچنی طومار ماته راکړه.» هغې وويل: «واخله او ويې خوره، دا به ستا خپټه ترخه کړي، خو خوله به دې لکه د شاتو په شان خوږه وي.» (۱۰) نو ما هغه کوچنی طومار د فرښتې د لاس نه واخيست او ومې خوړ، هغه زما په خوله کې د شاتو په شان خوږ ولگېده، خو کله چې مې تېر کړ نو زما خپټه يې ترخه کړه. (۱۱) بيا راته وويل شول: «ته بايد يوځل بيا د خدای پيغام ډېرو خلکو، قومونو، ژبو او پاچاهانو ته ورسوي.»

دوه شاهدان

۱۱ بيا يې ماته د اندازه کولو يو لرگی راکړ او راته ويې ويل: «لاړ شه او د خدای د کور او د قربانۍ د ځای اندازه واخله او عبادت کوونکي وشمېره.» (۲) خو د خدای د کور باندېنې حوډلی مه اندازه کوه. هغه پرېږده، ځکه چې هغه بې ايمانه خلکو ته ورکړل شوې

ده او هغوی به دا سپېڅلی ښار تر دوه څلوېښتو میاشتو پورې تر پښو لاندې کړي. (۲) زه به خپلو دوه شاهدانو ته چې د ویر کالي یې اغوستي دي، واک او اختیار ورکړم او هغوی به د یو زرو دوه سوه شپېتو ورځو په موده کې د خدای پیغام خلکو ته رسوي.»

(۴) دا دوه شاهدان د زیتون دوه ونې او دوه څراغدانونه دي چې د ځمکې د خاوند په حضور کې ولاړ دي. (۵) که څوک وغواړي هغوی ته زیان ورسوي، نو د هغوی د خولې نه به اور راوځي او خپل دښمنان به وسوځوي. په دې ډول هر څوک چې وغواړي هغوی ته زیان ورسوي، وژل کیږي. (۶) هغوی دا واک او اختیار لري چې اسمان بند کړي ترڅو په هغه وخت کې چې هغوی د خدای پیغام خلکو ته رسوي، باران ونه شي. همدارنگه هغوی دا واک او اختیار لري چې اوبه په وینو بدلې کړي او هر وخت چې وغواړي په ځمکه باندې هر ډول بلا راوړي.

(۷) کله چې هغوی خپله شاهدي ورکول سرته ورسوي، نو هغه ځناور چې د ځمکې د تل څخه راوځي، هغه به د هغوی سره جنگ وکړي او هغوی ته به ماتې ورکړي او وبه یې وژني. (۸) د هغوی مړي به په هماغه لوی ښار کې چې د هغوی خښتن په کې په صلیب باندې څړول شوی ؤ، په کوڅو کې پراته وي. دا ښار په روحاني توګه د سدوم او مصر په نوم یادېږي. (۹) تر درې نیمو ورځو پورې به د هر قوم، هرې قبیلې، هرې ژبې او هر ملت خلک د هغوی مړو ته ګوري او هېچا ته به اجازه نه ورکول کیږي چې هغوی ښخ کړي. (۱۰) د ځمکې په مخ ټول خلک به هغوی پورې خاندني، خوشحالي

به کوي، جشن به نيسي او يو بل ته به سوغاتونه ورکوي، حُکه چې دغو دواړو پيغمبرانو هغوی ډېر په عذاب کړي وو. (۱۱) خو د درې نيمو ورځو نه وروسته خدای په هغوی کې د ژوندون روح وچاوه او هغوی په خپلو پښو ودرېدل او کومو خلکو چې هغوی وليدل، ډېر ووبرېدل. (۱۲) بيا هغو دوه پيغمبرانو د اسمان نه يو لوړ اواز واورېد چې هغوی ته يې ويل: «دلته پورته راشئ!» او په داسې حال کې چې دښمنانو يې ورته کتل، هغوی په ورپځو کې اسمان ته وختل. (۱۳) په هماغه وخت کې يوه سخته زلزه وشوه او د هغه ښار لسمه برخه راوغورځېدله او اووه زره کسان په دې زلزه کې مړه شول او پاتې کسان ډېر ووبرېدل او د اسمانونو خدای ثنا يې ويله. (۱۴) دوهمه بلا تېره شوه، خو درېمه بلا به زر راشي.

اووم سرنی

(۱۵) بيا اوومې فرښتې خپل سرنی وواهه او په اسمان کې لوړ اوازونه واورېدل شول چې ويل يې:

د نړۍ پاچاهي زمونږ د څښتن خدای

او د هغه د مسيح شوه

او هغه به تل تر تله پاچاهي کوي.

(۱۶) بيا هغه څلورويشت مشران چې د خدای په حضور کې په خپلو تختونو باندې ناست وو، په حُمکه باندې پرمخې پرېوتل او د

خدای عبادت یې وکړ (۱۷) او ویل یې:

ای مطلق قادر خښتنه خدایه!

کوو ستا شکر چې ته یې او وې

ځکه چې تا په لاس کې واخیست خپل لوی قدرت

او تا شروع کړه پاچاهي

شول په قهر ولسونه او قومونه (۱۸)

ځکه وخت رارسېدلی ستا د قهر

رارسېدلی هغه وخت چې قضاوت وشي د مړو په هکله

او رارسېدلی هغه وخت چې اجر ورکړل شي

ستا خدمتگارانو یعنې پیغمبرانو،

سپېڅلو او هغو خلکو ته چې وپریږي ستا د نوم نه

که هغه لوی وي یا کوچني

رارسېدلی دی اوس وخت د تباهی د هغو خلکو

تباه کوله یې چې ځمکه

بيا په اسمان کې د خدای کور پرانیستل شو او د هغه په کور کې د هغه د لوظ صندوق ولیدل شو. برېښنا وځلېدله، د تندر غږ شو، غرمبار شو، زلزه وشوه او سخته ږلې وورېدله.

ښځه او ښامار

١٢

١ نو بيا په اسمان کې يوه لويه نښه ښکاره شوه. هلته يوه ښځه وه چې لمر يې لکه د کالیو په شان اغوستی ؤ، سپوږمۍ يې تر پښو لاندې وه او په سر باندې يې د دولسو ستورو تاج ؤ. ٢ هغه اميدواره وه او د لنگون د درد له امله يې چيغې وهلې او په تکليف وه. ٣ بيا په اسمان کې يوه بله نښه ښکاره شوه. هلته يو لوی سور ښامار ؤ چې اووه سرونه او لس ښکرونه يې لرل او په هر سر باندې يې تاج ؤ. ٤ هغه په خپلې لکۍ باندې د اسمان درېمه برخه ستوري راکش کړل او په ځمکه يې راوغورځول. ښامار د هغې ښځې په مخکې چې د ماشوم د زېږولو په حال کې وه ودرېده، د دې دپاره چې کله د هغې ماشوم پيدا شي، هغه يې ژوندی تېر کړي. ٥ بيا د هغې زوی پيدا شو چې په ټولو قومونو به د اوسپنې په امسا باندې حکومت کوي. خو د هغې ماشوم پورته د خدای او د هغه تخت ته يووړل شو. ٦ هغه ښځه دښتې ته، يعنې هغه ځای ته وتښتېدله چې خدای ورته تيار کړی ؤ، ترڅو هلته د يو زر او دوه سوه شپېته ورځو دپاره د هغې پالنه وشي.

٧ بيا په اسمان کې جنگ وشو. ميکاييل او د هغه فرښتو د ښامار

سره او ښامار او د هغه فرښتو د دوی سره جنگ وکړ. ٨ خو

بنامار ماتې و خوږه او نور د هغه او د هغه د فرښتو دپاره په اسمان
کې حای نه ؤ. (٩) نو هغه لوی بنامار لاندې وغورځول شو، هغه
زور او پخوانی مار چې د شیطان یا ابلیس په نوم یادېږي او ټوله
نړۍ یې غولوله، د خپلو فرښتو سره لاندې ځمکې ته وغورځول شو.
(١٠) بیا مې په اسمان کې یو لوړ اواز واورېد چې ویل یې:

اوس دی وخت رارسېدلی زمونږ د خدای د خلاصون

او د قدرت، پاچاهۍ

او د هغه ټاکل شوي مسیح د واک او اختیار

ځکه څوک چې مدعي ؤ زمونږ د خویندو ورونو

او شپه او ورځ یې لگول په هغوی باندې تورونه

د خدای حضور کې

غورځول شوی دی د اسمان نه لاندې ځمکې ته دا

(١١) او بریالي شول زمونږ خویندې ورونه

په وسیله د وري د وینې

او په هغه باندې د شاهی د پیغام

ځکه تیار وو هغوی دې ته

چې خپل ژوند له لاسه ورکړي

او حتی مړه شي

وکړئ خوشحالي ای اسمانونو او چې په کې اوسئ تاسو (۱۲)

خو ای ځمکې او بحره! افسوس دې وي ستاسو په حال

باندې

ځکه درغی شیطان تاسو ته نښته

او بڼه پوهیږي په دې چې زیات وخت ورسره نشته

نو ډېر په قهر دی هغه

(۱۳) کله چې بنامار پوه شو چې ځمکې ته راغورځول شوی دی،

نو د هغې بڼې پسې شو چې زوی یې زېږولی و. (۱۴) خو بڼې ته

د عقاب دوه لوی وزرونه ورکړل شول، ترڅو وکولای شي هغه ځای

ته والوزي چې په دښته کې ورته تیار شوی و. هلته به تر درې نیمو

کالو پورې د هغې پالنه وشي او د هغه بنامار د حملې نه به خوندي

وساتل شي. (۱۵) بیا بنامار د خپلې خولې نه د اوبو سپلاب جاري

کړ، ترڅو هغه بڼه لاندې کړي او هغه یوسي. (۱۶) خو ځمکې د

هغې بڼې سره مرسته وکړه، خوله یې خلاصه کړه او د اوبو هغه

سپلاب یې چې بنامار د خپلې خولې نه جاري کړی و، تېر کړ. (۱۷)

نو بنامار په هغې بڼې باندې ډېر په قهر شو او لاړ چې د هغې د

پاتې اولادې سره چې د خدای په حکمونو باندې عمل کوي او د

عیسی په هکله شاهدي ورکوي، وجنگیږي. (۱۸) بنامار د بحر په غاړه ودرېده.

دوه ځناور

۱۳ (۱) بیا ما ولیدل چې یو ځناور د بحر نه راووت چې لس بنکرونه او اووه سرونه یې لرل. د هغه په هر بنکر باندې یو تاج ؤ او په هر سر باندې یې کفري نومونه لیکل شوي وو. (۲) هغه ځناور چې ما ولیده د پړانگ په شان ؤ او پنبې یې د اږې او خوله یې د زمري په شان وه. بنامار هغه ته خپل قدرت، تخت او ډېر واک او اختیار ورکړ. (۳) ما ولیدل چې د هغه ځناور یو سر د مرگ گوزار خوړلی ؤ، خو د هغه زخم جوړ شوی ؤ. ټوله نړۍ حیرانه وه او د هغه ځناور پسې روانه شوه. (۴) خلکو هغه بنامار ته عبادت وکړ، ځکه چې هغه خپل واک او اختیار هغه ځناور ته ورکړی ؤ. هغوی هغه ځناور ته هم عبادت وکړ او ویل یې: «څوک د دې ځناور په شان زورور دی؟ څوک کولای شي چې د هغه سره جنگ وکړي؟»

(۵) هغه ځناور ته اجازه ورکړل شوه چې کبرجنې خبرې وکړي او کفر ووايي او هغه ته واک او اختیار ورکړل شو چې تر دوه څلوېښتو میاشتو پورې حکومت وکړي. (۶) هغه خپله خوله خلاصه کړه چې د خدای په خلاف کفر ووايي. هغه د خدای نوم، د هغه استوگنځي او هغو کسانو ته چې په اسمان کې اوسېږي، کفر وویل. (۷) هغه ته اجازه ورکړل شوه چې د خدای د خلکو سره وجنگیږي او په هغوی باندې بریالی شي او په ټولو قبیلو، قومونو، ژبو او ملتونو باندې

حکومت وکړي. (۸) ټول خلک چې د ځمکې په مخ ژوند کوي د

هغه عبادت به کوي، بې له هغو کسانو څخه چې نومونه یې د
پیدایښت نه مخکې د هغه حلال شوي وري د ژوندون په کتاب کې
لیکل شوي دي. (۹) څوک چې غوږونه لري هغه دې واورې:

(۱۰) هغه څوک چې اسیر کيږي

هغه به اسیر شي

چې په توره وژل کيږي هغه څوک

هغه به ووژل شي توره باندي

دا په دې معنی ده چې د خدای سپېڅلي خلک باید په صبر او زغم
سره وفادار پاتې شي.

(۱۱) بیا ما یو بل ځناور ولیده چې د ځمکې نه راووت. هغه د وري

په شان دوه ښکرونه لرل او د ښامار په شان یې خبرې کولې. (۱۲)

هغه د لومړني ځناور په شتون کې د هغه د ټول واک او اختیار څخه

کار اخیسته او ټوله ځمکه او د هغې اوسېدونکي یې دې ته مجبورول

چې د هغه لومړني حیوان عبادت وکړي چې وژونکی زخم یې جوړ

شوی و. (۱۳) هغه لویې معجزې ښودلې، تر دې پورې چې د خلکو

په مخکې یې د اسمان نه په ځمکه باندي اور ووراوه. (۱۴) هغه په

هغو معجزو سره چې اجازه ورکړل شوې وه چې د لومړني ځناور په

حضور کې یې وښايي، د ځمکې اوسېدونکي غولول. هغوی ته یې

ویل چې د هغه لومړني ځناور مجسمه جوړه کړي چې په توره باندي

زخمي شوی ؤ او تراوسه لا ژوندي دی. (۱۵) هغه ته اجازه ورکړل شوه چې د لومړني ځناور په مجسمه کې ساه واچوي چې خبرې وکړي او وکولای شي هغه خلک ووژني چې د هغې مجسمې عبادت نه کوي. (۱۶) هغه ټول خلک د کوچنيو نه نيولې تر لويانو، شتمنو نه تر غريبو، ازادو نه تر غلامانو پورې مجبورول چې په خپل بني لاس يا تندي باندې يوه نښه ولگوي. (۱۷) هېچا نه شو کولای چې څه شی واخلي او يا يې خرڅ کړي، ترڅو پورې چې هغه نښه يا د هغه ځناور د نوم شمېره پرې نه وي لگېدلې چې د هغه د نوم څرگندونه کوي. (۱۸) د دې دپاره پوهه او حکمت په کار دی. نو څوک چې پوه وي بايد د هغه ځناور د شمېرې په معنی پوه شي، ځکه چې دا د انسان شمېره ده. هغه شمېره ده ۶۶۶.

وری او د هغه پيروان

۱۴ (۱) بيا ما وکتل او ومې ليدل چې د صهيون په غره باندې وری ولاړ ؤ او يو لک او څلورڅلوېښت زره کسان ورسره وو چې په تنديو باندې يې د هغه نوم او د هغه د پلار نوم ليکل شوی ؤ. (۲) ما د اسمان نه يو اواز واورېد چې د تيزو اوبو د غره ار او د تندر د لوړ اواز په شان ؤ. کوم اواز چې ما واورېد هغه داسې ؤ لکه چنگ غبروونکي چې خپل چنگونه غبروي. (۳) هغوی د تخت او د څلورو اسماني موجوداتو او مشرانو په مخکې يوه نوې سندره وويله. هېچا دا سندره زده کولای نه شوه، بې له هغو يو لک او څلورڅلوېښت زره کسانو څخه چې د ټولې نړۍ څخه بېرته په بيه اخیستل شوي

۴. دا هغه کسان دي چې ځانونه يې د جنسي اړيکو نه لېرې ساتلي دي. هرچېرته چې وری ځي، نو هغوی ورپسې روان وي. هغوی د خدای او وري دپاره د انسانانو له منځ نه د لومړني حاصل په توگه په بيه اخیستل شوي دي. ۵. هغوی هېڅ دروغ نه وايي او بې عيبه دي.

د درېو فرښتو پيغامونه

۶. بيا ما بله فرښته وليدله چې په اسمان کې الوتله، هغې د ځمکې په مخ اوسېدونکو، هر ملت، هرې قبيلې، هرې ژبې او هر قوم ته تليپاتي زېری ورکاوه. ۷. هغې په لوړ اواز نارې وهلې: «د خدای څخه ووپرېږئ او هغه ته جلال ورکړئ، ځکه چې هغه وخت رارسېدلی دی چې هغه به قضاوت کوي. د هغه عبادت وکړئ چې اسمان، ځمکه، بحر او د اوبو چينې يې پيدا کړي دي.»

۸. د هغې نه وروسته دوهمه فرښته راغله او نارې يې ووهلې: «راولوبد، هغه لوی بابل راولوبد، ځکه چې ټول قومونه د هغې د زناکارۍ د شهوت د نشې تر اغيزې لاندې وو.»

۹. بيا د هغوی پسې درېمه فرښته راغله او په لوړ اواز يې نارې ووهلې: «څوک چې هغه ځناور او د هغه مجسمې ته عبادت کوي او مني چې د هغه نښه په خپل تندي يا لاس باندې ولري، ۱۰. هغه به د خدای د قهر او غضب شراب وڅښي، هغه ټينگ شراب چې هغه د خپل قهر په پياله کې اچولي دي. هغوی به د سپېڅلو فرښتو او وري په حضور کې په اور او د گوگړو په لمبو کې عذاب وويني. ۱۱. د

هغوی د عذاب لوگی به د تل دپاره راپورته کيږي او هر هغه څوک چې هغه ځناور او د هغه مجسمې ته عبادت کوي او يا د هغه د نوم نښه ورباندې لگېدلې وي، نو هغوی به نه د شپې او نه د ورځې آرام ولري.»

۱۲) دا په دې معنی ده چې د خدای د خلکو دپاره صبر او زغم په کار دی چې د هغه حکمونه ومني او عیسی ته وفادار پاتې شي.

۱۳) بیا ما د اسمان نه یو اواز واورېد چې ویل یې: «دا ولیکه، بختور دي هغه خلک چې له همداوس نه په څښتن باندې په ایمان کې مړه کيږي!» روح القدس وایي: «هو، هغوی به د خپلو زحمتونو نه په آرام وي، ځکه چې د هغوی نېک عملونه به ورسره وي.»

د ځمکې د حاصل لو کول

۱۴) بیا ما وکتل او ومې لیدل چې یوه سپینه ورېځ رابنکاره شوه او په هغې باندې یو څوک ناست ؤ چې د انسان په شان ؤ. د هغه په سر باندې د سرو زرو تاج ؤ او په لاس کې یې تېره لور ؤ. ۱۵) بیا یوه بله فرښته د خدای د کور نه راووتله او هغه کس ته یې چې په ورېځې باندې ناست ؤ، په لوړ اواز غږ وکړ: «خپل لور دې راواخله او ورپه، ځکه چې د لو وخت رارسېدلی دی او د ځمکې فصل پوخ او تیار دی.» ۱۶) نو هغه کس چې په ورېځې باندې ناست ؤ خپل لور یې ځمکې ته واچاوه او فصل ورپیل شو. ۱۷) بیا یوه بله فرښته د خدای له کور نه چې په اسمان کې ؤ، راووتله او د هغې په لاس کې هم یو تېره لور ؤ. ۱۸) بیا یوه بله فرښته د قربانی د ځای نه

راووتله، هغه د قرباني د خای د اور مسوولیت درلود او هغې فرښتې ته یې چې تېره لور ورسره ؤ، په لوړ اواز نارې کړې او ویې ویل: «د خپل لور نه کار واخله او د نړۍ د تاکنونو نه د انگورو وږي راټول کړه، ځکه چې انگور یې پاڅه دي.» (۱۹) نو هغې فرښتې خپل لور وروچاوه او د دې نړۍ د تاکنونو انگور یې راټول کړل او هغه یې د خدای د قهر او غضب د شربت ویستلو په لوی خم کې واچول. (۲۰) انگور یې د اورشلیم د ښار نه دباندې د شربت ویستلو په خم کې تر پښو لاندې وزبېښل او د خم نه د وینو سپلاب جاري شو او دا وینې لکه د اس د قیضو په اندازه لوړې وې او د درې سوه کیلومترو په اندازه لېرې لاړلې.

فرښتې او وروستنۍ بلاګانې

۱۵ (۱) بیا ما په اسمان کې یوه بله لویه او حیرانوونکې نښه ولیدله. هلته اووه فرښتې وې چې اووه بلاګانې ورسره وې. دا وروستنۍ بلاګانې وې، ځکه چې په دې سره د خدای قهر او غضب پای ته رسیږي.

(۲) ما د ښیښې په شان بحر ولیده چې اور ورسره یوځای ؤ. هلته مې هغه خلک ولیدل چې په ځناور او د هغه په مجسمې او د هغه د نوم په شمېرې باندې بریالي شوي وو. هغوی د ښیښې د بحر ترڅنګ ولاړ وو او په لاسونو کې یې هغه چنګونه وو چې خدای ورته ورکړي وو. (۳) هغوی د خدای د خدمتګار موسی سندرې او د وري سندرې وایله:

ای خښتنه، ای مطلق قادره خدایه!

خومره لوی او عجیبه دي ستا کارونه

عادلانه دي او رښتیني د ستا لاري

ای د قومونو پاچا!

څوک دی چې ونه وپریږي ستا نه، ای خښتنه (۲)

او ستا د نوم ثنا او صفت ونه کړي؟

ځکه یوازې ته یې چې سپېڅلی یې

رابه شي ټول قومونه او ستا عبادت به وکړي

ځکه لیدلي ټولو ستا عادلانه کارونه

(۵) له دې نه وروسته مې ولیدل چې د خدای کور یعنې سپېڅلې

خېمه په اسمان کې پرانیستل شوه، (۶) او د هغې نه اووه فرښتې د

اوو بلاگانو سره راووتلې چې پاک او ځلېدونکي د کتان کالي یې

اغوستي وو او د سرو زرو پټی یې د خپلو سینو نه تاوې کړې وې.

(۷) بیا د هغو څلورو اسماني موجوداتو څخه یو یې هغو اوو فرښتو

ته د سرو زرو اووه جامونه ورکړل چې هغه د خدای د قهر او غضب

څخه ډک وو، یعنې هغه خدای چې تل تر تله به ژوندی وي. (۸) بیا

د خدای کور د خدای د جلال او قدرت د لوگي څخه ډک شو او تر

هغې پورې هېڅوک ورننوتلی نه شو، ترڅو چې د هغو اوو فرښتو

اووه بلاگانې پای ته نه وې رسېدلې.

د خدای د قهر جامونه

۱۶ ﴿۱﴾ بیا ما د خدای د کور نه یو لوړ اواز واورېد چې هغو اوو فرښتو ته یې ویل: «لاړې شی او د خدای د قهر او غضب اووه جامونه په ځمکه باندې توی کړی.»

﴿۲﴾ نو لومړی فرښته لاړه او خپل جام یې په ځمکه باندې توی کړ او د هغو خلکو په بدنونو باندې چې د ځناور نښې یې درلودلې او د هغه مجسمې ته یې عبادت کاوه، خطرناکه او دردناکه زخمونه رانښکاره شول.

﴿۳﴾ دوهمې فرښتې خپل جام په بحر کې توی کړ او د بحر اوبه د مړي د وینې په شان شوې او د بحر ټول ژوندي موجودات مړه شول.

﴿۴﴾ درېمې فرښتې خپل جام په سیندونو او په چینو کې توی کړ او د هغو اوبه په وینو باندې بدلې شوې. ﴿۵﴾ بیا ما واورېدل چې هغې فرښتې چې په اوبو باندې یې واک او اختیار درلود، وویل:

ای سپېڅلی خدایه! چې ته یې او وې

ته یې عادل

ځکه تا کړي دا قضاوتونه

٦ حُكّه تويې كړې هغوى وينې

ستا د سپېڅلو خلكو او پيغمبرانو

څښلو دپاره دې هغوى ته وركړې وينې

حُكّه لايق وو هغوى د دې

٧ ما د قربانى د ځاى نه يو اواز واورېد چې ويل يې:

اى څښتنه، مطلق قاده خدايه

عادلانه او رښتيني دي ستا قضاوتونه

٨ څلورمې فرښتې خپل جام په لمر باندې توى كړ او لمر ته

اجازه وركړل شوه چې په خپل اور باندې خلك وسوځوي. ٩

هغوى د هغې سختې گرمۍ له امله وسوځېدل او د خداى نوم ته يې چې په دې بلاگانو باندې يې واک او اختيار درلود، كفر وويل. هغوى د خپلو گناهونو څخه توبه ونه ويستله او د خداى ثنا يې ونه ويله.

١٠ پنځمې فرښتې خپل جام د هغه ځناور په تخت باندې توى كړ

او د هغه پاچاهي په تياره كې ډوبه شوه. خلكو د درد له امله خپل غاښونه چيچل ١١ او د اسمان خداى ته به يې د خپلو دردونو او زخمونو له امله كفر وويل، خو د خپلو بدو كارونو څخه يې توبه نه ويستله.

١٢ شپږمې فرښتې خپل جام د فرات په لوى سيند كې توى كړ او د

سیند اوبه وچې شوې، ترڅو د ختیځ د پاچاهانو د راتللو دپاره لاره تیاره شي. (۱۳) بیا ما ولیدل چې د بنامار د خولې نه، د هغه ځناور د خولې نه او د هغه جعلی پیغمبر د خولې نه د چونگینو په شان درې پېریان راووتل. (۱۴) دا شیطاني روحونه دي چې معجزې بنایي. هغوی د ټولې نړۍ پاچاهانو ته ورځي چې هغوی سره راټول کړي چې د لوی قضاوت په ورځ د مطلق قادر خدای په وړاندې وجنگیږي.

(۱۵) خښتن وایي: «گورئ، زه به لکه د غله په شان درشم. بختور دی هغه څوک چې بېداره وي، خپل کالي یې اغوستي وي، ترڅو هغه د خلکو په مخکې لوڅ ونه ګرځي او ونه شرمیږي!» (۱۶) نو هغو پېریانو پاچاهان په هغه ځای کې سره راټول کړل چې په عبرانی کې ورته «ارمگدون» وایي.

(۱۷) بیا اوومې فرښتې خپل جام په هوا کې توی کړ او د خدای په کور کې د تخت نه یو لوړ اواز راغی چې ویل یې: «هرڅه پای ته ورسېدل!» (۱۸) وروسته بیا برېښنا وپړکېدله او د تندرغې او غرمبار شو او یوه داسې سخته زلزله وشوه چې د انسان د پیدایښت راهیسې کله نه وه شوې. (۱۹) هغه لوی ښار درې ټوټې شو او د نړۍ ټول ښارونه وران شول. خدای ته لوی بابل ور په یاد شو او هغه یې مجبور کړ چې هغه پیاله وڅښي چې د هغه د ډېر قهر او غضب د شرابو نه ډکه وه. (۲۰) ټولې جزیرې له نظره پناه او ورکې شوې او غرونه له منځه لاړل. (۲۱) د اسمان نه د انسانانو په سرونو باندې ډېره غټه ږلۍ چې پنځه څلوېښت کیلوګرامه وزن یې درلود،

راوورېدله او خلکو د دې ډلې له امله خدای ته کفر ویل، ځکه چې دا ډېر سخت افت ؤ.

مشهوره بدلمنه بڼه او ځناور

۱۷ (۱) بیا د هغو اوو فرښتو څخه چې جامونه یې په لاس کې

وو، یوه یې ماته راغله او راته ویې ویل: «راشه، چې زه درته هغه

مشهوره بدلمنه بڼه چې ډېرو سیندونو ته نژدې ناسته ده او سزا به

ورته ورکول کېږي، دروښایم. (۲) د ځمکې پاچاهانو د هغې سره

زنا کړې ده او د نړۍ خلک د هغې د زناکاری د شرابو په څښلو نشه

شوي دي.» (۳) روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم او

هغې فرښتې زه دښتې ته بوتلم. هلته ما یوه بڼه ولیدله چې په یو

ځناور باندې چې سور رنگ یې ؤ، سپره وه. هغه ځناور اووه سروڼه

او لس ښکرونه لرل او په ټول بدن باندې یې کفري نومونه لیکل

شوي وو. (۴) هغې بڼې بانجانې او سره کالي اغوستي وو او په

سرو زرو، زېوراتو او مرغلرو باندې سینگار شوي وه. د هغې په لاس

کې د سرو زرو پیاله وه چې د کرکې وړ کارونو او د هغې د زناکاری

د ناپاکی څخه ډکه وه. (۵) د هغې په تندي باندې د پټ راز نه ډک

یو نوم لیکل شوی ؤ: «لوی بابل، د ټولو بدلمنو او د ځمکې په منځ د

ټولو د کرکې وړ کارونو مور.» (۶) ما ولیدل چې هغه بڼه د خدای

د خلکو په وینه او د عیسی د شهیدانو په وینه نشه وه. کله چې ما

هغه ولیدله نو ډېر حیران شوم.

(۷) خو هغې فرښتې راته وویل: «ته ولې دومره حیران شوي؟ زه به

تاته د هغې بڼځې او د هغه ځناور چې اووه سروونه او لس بڼکرونه لري او هغه بڼځه ورباندې سپره ده، پټ راز بڼکاره کړم. (۸) هغه ځناور چې تا وليده، يو وخت ؤ خو اوس نشته او هغه به د ځمکې د تل څخه راپورته شي او هلاک به شي. هغه خلک چې د ځمکې په مخ ژوند کوي او نومونه يې د نړۍ د پيدايښت نه مخکې د ژوندون په کتاب کې نه وي ليکل شوي، نو هغوی به د دې ځناور په ليدلو سره حيران شي، ځکه چې هغه يو وخت ؤ او اوس نشته، خو بياهم هغه به بيا رابڼکاره شي.

(۹) په دې شيانو باندې د پوهېدلو دپاره حکمت په کار دی. دا اووه سروونه د هغو اوو غونډيو استازيتوب کوي چې هغه بڼځه ورباندې کښېني. هغوی هم د اوو پاچاهانو په معنی دي، (۱۰) چې پنځه يې د پاچاهۍ څخه لېرې شوي دي او يو يې اوس هم پاچاهي کوي او اووم يې لا تراوسه نه دی راغلی او کله چې راشي، نو هغه بايد د لږ وخت دپاره وي. (۱۱) هغه ځناور چې يو وخت ژوندی ؤ خو اوس ژوندی نه دی، هغه اتم پاچا دی او د هغو اوو تنو څخه دی او هغه به هلاک شي. (۱۲) هغه لس بڼکرونه چې تا وليدل، دا هغه لس پاچاهان دي چې تراوسه لا پاچاهۍ ته نه دي رسېدلي، خو هغوی ته به د ځناور سره په پاچاهۍ کې د يو ساعت دپاره اختيار ورکړل شي. (۱۳) ځکه چې د هغوی ټولو مقصد يو دی، چې خپل قدرت او اختيار به هغه ځناور ته ورکوي. (۱۴) هغوی به د وري سره جنگ وکړي، خو وری به په هغوی باندې بريالی شي، ځکه چې هغه د څښتنانو څښتن او د پاچاهانو پاچا دی او کوم کسان چې په دې برياليتوب کې ورسره دي، د هغه بلل شوي، غوره شوي، او وفادار

١٥) بيا هغې فرښتې ماته وويل: «تا چې کومې اوبه وليدلې چې هغه بدلمنه ښځه ورباندې ناسته وه، هغه قومونه، ولسونه، نژادونه او ژبې دي. ١٦) هغه لس ښکرونه چې تا وليدل او هغه ځناور به د هغې بدلمنې څخه کرکه وکړي. هغوی به د هغې نه هرڅه واخلي او هغه به لوڅه پرېږدي. هغوی به د هغې د بدن غوښه وخوري او هغه به په اور کې وسوځوي. ١٧) ځکه چې خدای د هغوی په زړونو کې دا غوښتنه او اراده پيدا کړې وه چې په يو زړه د خدای د مقصد د پوره کولو دپاره هغه ځناور ته د خپلې پاچاهۍ واک او اختيار ورکړي، ترڅو هغه څه چې خدای په خپل کلام کې ويلي دي هغه رښتيا شي. ١٨) هغه ښځه چې تاسو وليدله، دا هماغه لوی ښار دی چې د نړۍ په پاچاهانو حکومت کوي.»

د بابل راغورځېدل

١٨ ١) له دې نه وروسته ما يوه بله فرښته وليدله چې د اسمان څخه رانښکته کېدله. هغې ډېر واک او اختيار درلود او ځمکه د هغې د شان او شوکت نه رڼا شوه. ٢) هغې په لوړ اواز سره نارې ووهلې:

راولويد، لوی بابل راولويد!

هغه شو د شيطانانو کور

پناه ځای شو د پېريانو

د هر ډول ناپاکو مرغانو پناه ځای شو

او د ناپاکو او چټلو ځناورو پناه ځای شو

حکله چې خښلي دي ټولو قومونو

د هغې د زناکاری او شهوت شراب

پاچاهانو د دنیا کړې هغې سره زنا

او شتمن شوي د نړۍ سوداگران

په سبب د هغې د زیاتې عیاشۍ

بیا ما د اسمان نه یو بل اواز واورېد چې ویل یې:

ای زما خلکو تاسو راووځئ د بابل د ښار څخه

هسې نه چې شی شریک د هغه په گناهونو کې

او راشي بلاگانې یې په تاسو باندې

حکله د هغې د گناهونو څخه

دي جوړې شوې داسې لوړې ډېرې

چې تر اسمانه رسي

او خدای ته په یاد دي د هغې بد عملونه

داسې چلند وکړئ هغې سره ⑥

لکه چې څنگه هغې کړی دی د نورو سره

کوم څه چې کړي دي هغې

ورسره وېي کړئ دوه چنده تاسو

کوم شراب چې تیار کړي دي هغې تاسو ته

د دوه چنده قوي شرابو

ورته ډکه کړئ پيال د هغې

خومره لويي چې ورکوله خپل ځان ته هغې ⑦

او عياشي يې کوله

هغومره ورکړئ ورته غم او عذاب

ځکه چې خپل زړه کې هغه وايي:

«زه یمه ناسته په تخت د ملکې په شان

زه کونډه نه یم او وبه نه وینمه هېڅکله غم»

٨ له دې امله په هغې باندې به راشي

په يوه ورځ مصيبتونه داسې

لکه مرگ، غم او قحطي

او هغه به وسوځول شي په اور کې

ځکه څښتن خدای چې قضاوت کړي د هغې په هکله

هغه دی د قدرت خاوند

٩ د ځمکې هغو پاچاهانو چې د هغې سره زنا کړې ده او د هغې سره يې د عیاشۍ نه خوند اخیستی دی، کله چې د هغې د سوځېدلو لوگی وويني، نو د هغې په حال به وژاړي او وير به وکړي. ١٠ هغوی به لېرې ولاړ وي او د هغې عذاب نه چې هغه به يې تېروي، ووېرېږي او وبه وايي:

افسوس، افسوس، ای د بابل لوی ښاره!

ای قدرتمند ښاره!

په یو ساعت کې سزا درکړل شوه

١١ د نړۍ سوداگران به هم په بابل باندې ژړا او وير کوي، ځکه چې نور به هېڅوک هم د هغوی نه سودا نه اخلي. ١٢ هېڅوک به د هغوی سره زر، سپين زر، قیمتي تېرې، مرغلرې، ښه کتان، بانجانې

ټوټې، ورېنېم، سرې ټوټې، ډول ډول خوشبويه لرگي، د فيل د غابونو، قيمتي لرگيو، برنجو، اوسپنو او مرمرو نه جوړ شوي شيان (۱۳) او ورسره دالچيني، مسالي، عطر، د مر كند، قيمتي خوشبويي، شراب، د زيتونو تېل، اوږه، غنم، غويان او پسونه وانخلي او په اسونو، گاډۍگانو او په غلامانو او جنگي اسيرانو باندې يې سوداگري ونه كړي. (۱۴) سوداگران به هغې ته ووايي:

«هغه شيان چې تا يې ارمان كاوه چې خپل يې كړې،

هغه دې وركړل له لاسه،

تا وركړې ده له لاسه خپله بڼكلا او شان او شوكت

او نور به هېڅكله په لاس درنه شي.»

(۱۵) هغه سوداگران به چې د هغې د شيانو د خرڅولو نه شتمن شوي وو، لېرې ولاړ وي او د هغې د عذاب نه چې هغه يې تېروي، ووپرېږي او وير او ژړا به كوي (۱۶) او وايي به:

افسوس، افسوس په دې لوی بڼار

چې به يې اغوستي وو بڼه كتان،

بانجاني او سره كالي

او بڼايسته شوی ؤ په سرو زرو، قيمتي تېرو

١٧) ځکه چې هغې په یو ساعت کې هغه ټوله شتمني له لاسه

ورکړه.

د کشتی ټول خاوندان، مسافران، کشتیوانان او هغه خلک چې د بحر له لارې به یې خپل کاروبار کاوه، لېرې ولاړ وو. (١٨) کله چې هغو د هغه ښار د سوځېدلو لوگی ولیده نو نارې یې ووهلې او ویې ویل: «د دې لوی ښار په شان به بل ښار چیرته وي؟» (١٩) هغوی په خپلو سرونو باندې خاورې بادولې او ژړاگانې او ویر یې کاوه او ویل یې:

افسوس، افسوس، په دې لوی ښار

چې شتمن شول د هغې په وسیله

ټول خاوندان د کشتیگانو

شو برباد په یو ساعت کې

٢٠) ای اسمانه، خوشحالي وکړه،

ای د خدای سپېڅلو خلکو،

ای رسولانو او پیغمبرانو،

شئ خوشحاله په هغې باندې،

خکه چې ستاسو په خاطر

خدای قضاوت کړی هغې باندې

په دې وخت کې یوې زورورې فرښتې یوه تیره چې د ژرندې
د یو غټ پل په شان وه، راواخیستله او بحر ته یې گوزاره کړه او ویې
ویل:

په همدې ډول به بابل هغه لوی ښار

هم به گوزار کړای شي په زوره ښکته

او بیا به هم هېڅکله ونه لیدل شي

نور به هېڅکله هم وانه ورپدل شي

تا کې اوازونه د چنگ غږوونکو،

ساز غږوونکو، شپېلی وهورونکو

او سرنی وهورونکو

نه به پیدا شي تا کې کوم کسبگر چې کاروبار کوي

او نه به بیا واورپدل شي تا کې اواز د ژرندې

نور به ونه ولیدل شي تا کې د خراغ رڼا

او نه به واورېدل شي تا كې اوازونه د زوم او ناوې

ځكه چې ستا سوداگران ډېر قدرتمند خلك وو

د نړۍ د ټولو سوداگرانو څخه

او ټول قومونه غولولي وو تا خپلې جادو باندې

ستا په كوڅو كې بهېدلې وينې د پيغمبرانو (۲۳)

او د خدای د خلكو

او د هغو ټولو خلكو خون

چې وژل شوي دي د ځمكې په مخ

دی ستا په غاړه

۱۹ (۱) وروسته له دې ما په اسمان كې د گڼ شمېر خلكو لوړ

اوازونه واورېدل، هغوی نارې وهلې:

«د خدای ثنا ووايي!»

خلاصون، جلال او قدرت دی زموږ د خدای

ځكه رښتيني او عادلانه دي قضاوتونه د هغه (۲)

هغه د هغې لويې بدلمنې په هکله

چې فاسده يې کړه ځمکه خپلې زناکارۍ باندې

ويې کړه پرېکړه د سزا او د هغې څخه يې واخيست

بدل د وينې د خپلو خدمتگارانو»

هغوی چيغې کړې يوځل بيا: ﴿٣﴾

«د خدای ثنا ووايئ!»

ځکه چې تل به پورته کيږي د هغه ښار لوگی.»

بيا هغه څلورويشت مشران او څلور اسماني موجودات په ﴿٤﴾

ځمکه پرېوتل او خدای ته چې په تخت باندې ناست ؤ په سجده

شول، عبادت يې وکړ او ويل يې: «امين، د خدای ثنا ووايئ.» ﴿٥﴾

بيا د تخت نه يو اواز راغی چې ويل يې:

«ای د خدای ټولو خادمانو

ټولو خلکو چې وپرېږئ له هغه نه

که لويان يئ يا کوچنيان

ثنا ووايئ زمونږه د خدای»

٦ بيا مي د ډېرو زياتو خلکو اوازونه واورېدل چې د تېزو اوبو د
غره‌ار او د تندر د لوی گره‌ار په شان وو، چې ويل يې:

«د خدای ثنا ووايي!»

ځکه چې کاندې پاچاهي زمونږ خښتن

مطلق قادر خدای په پوره قدرت سره

٧ راضي چې وکړو خوشحالي او خوښ واوسو

او بيان کړو لويي د هغه

ځکه چې وخت رارسېدلی دی د وري د واده

او تيار کړی دی ناوې خپل ځان د هغه دپاره

٨ ورکړل شوي دي هغې ته ډېر ښه، ځلېدونکي

او پاک کتان کالي چې وايي غوندي.»

ښه کتان د خدای د خلکو ښه عملونه دي.

٩ بيا فرښتي ماته وويل: «دا وليکه: بختور دي هغه خلک چې د
وري د واده مېلمستيا ته وربلل شوي دي.» او همدارنگه هغې وويل:

«دا د خدای رښتینی کلام دی.» (۱۰) بیا زه د هغې په پښو کې پرېوتم چې سجده ورته وکړم، خو هغې راته وویل: «نه، داسې مه کوه! زه هم ستا او ستا د ورونو په شان د خدای یوه خدمتگاره یم چې په عیسی باندې د خپل ایمان په هکله شاهدي ورکوي، یوازې خدای ته عبادت کوه! ځکه چې د عیسی په هکله شاهدي ورکول د نبوت الهام دی.»

په سپین اس باندې سپاره کسان

(۱۱) بیا ما ولیدل چې اسمان پرانیستل شو او یو سپین اس هلته ولاړ ؤ او هغه کس چې ورباندې سپور ؤ، د هغه نوم «وفادار او رښتینی» ؤ، ځکه چې هغه د عدالت له مخې قضاوت او جنگ کوي. (۱۲) د هغه سترگې د اور د لمبو په شان وې او په سر باندې یې ډېر تاجونه وو. په هغو باندې یو نوم لیکل شوی ؤ چې له هغه پرته بل هېڅوک پرې نه پوهېده. (۱۳) هغه په وینو ککړه یوه چپنه اغوستې وه او د هغه نوم «د خدای کلام» ؤ. (۱۴) اسماني لښکرې چې د سوچه سپین ښه کتان کالي یې اغوستي وو او په سپینو اسونو باندې سپاره وو، هغه پسې روان وو. (۱۵) د هغه د خولې نه یوه تېره توره راووتله چې قومونه پرې ووهي. هغه به د اوسپنې په امسا باندې په هغوی حکومت کوي. هغه به د مطلق قادر خدای د قهر او غضب شراب په خم کې یعنی په هغه لوبښي کې چې د انگورو شربت په کې وباسي، ترپښو لاندې کوي. (۱۶) د هغه په چپنه او ورون باندې دا نوم لیکل شوی دی: «د پاچاهانو پاچا او د څښتنانو څښتن.»

(۱۷) بیا ما یوه فرښته ولیدله چې په لمر کې ولاړه وه او په اسمان

کې يې الوتونکو مرغانو ته په لوړ اواز نارې کړې: «راشئ او د خدای په لويه مېلمستيا کې سره راټول شئ» (۱۸) او د پاچاهانو، قومندانانو، جنگياليو، د اسونو او په هغو باندې د سپرو خلکو غوښې او د ټولو انسانانو که ازاد دي يا غلامان، او که لويان وي يا واره، غوښې وخورئ.» (۱۹) بيا ما وليدل چې هغه ځناور او د نړۍ پاچاهان او د هغوی لښکرې سره راټولې شوې چې د هغه چا سره چې په اس باندې سپور ؤ او د هغه د لښکرو سره و جنگيږي. (۲۰) خو هغه ځناور او هغه جعلي پيغمبر چې د هغه ځناور په خاطر يې معجزې بنودلې وې، ونيول شول. په دې معجزو باندې هغه جعلي پيغمبر هغه خلک غولول چې د هغه ځناور نښه يې درلودله او د هغه مجسمې ته يې سجده کړې وه. نو هغه ځناور او جعلي پيغمبر دواړه د اور هغې بحيرې ته ژوندي وغورځول شول چې د گوگړو لمبې ترې پورته کېدلې. (۲۱) خو د هغوی ټولې لښکرې په هغې تورې باندې ووژل شوې چې په اس باندې د سپور سړي د خولې څخه راووتله او ټولو مرغانو د هغوی په غوښو ځانونه ماړه کړل.

زر کاله پاچاهي

۲۰ (۱) بيا ما يوه فرښته وليدله چې د اسمان نه رانښکته کېدله چې د ځمکې د تل کيلي او يو لوی زنجير ورسره وو. (۲) هغې ښامار يعنې هغه زور او پخوانی مار چې هماغه ابليس يا شيطان دی، ونيوه او تر زرو کالو پورې يې په زنجير وتاړه. (۳) فرښتې هغه د ځمکې تل ته وغورځاوه، دروازه يې ورپسې وتړله او مهر يې

ورباندي ولگاوه، ترڅو زر کاله پوره شوي نه وي، هغه نور ونه شي کولای چې قومونه وغولوي. له هغې وروسته باید د لږ وخت دپاره ازاد کړای شي.

٤) بیا مې تختونه ولیدل چې هغه خلک پرې ناست وو چې د قضاوت کولو واک او اختیار ورته ورکړل شوی ؤ او د هغو کسانو روحونه مې ولیدل چې سرونه یې د عیسی په هکله د شاهدي ورکولو او د خدای د کلام په خاطر پرې کړل شوي وو. دا هغه خلک وو چې هغه ځناور او د هغه مجسمې ته یې سجده نه وه کړې او د هغوی تندي او لاسونو د هغو نښه نه درلودله. هغوی ټول بېرته راژوندي شول او د مسیح سره یې تر زرو کالو پورې پاچاهي وکړه. ٥) خو هغه نور خلک چې مړه شوي وو، تر هغې پورې ژوندي نه شول ترڅو زر کاله پوره شوي نه وو. دا د مړو نه لومړنی بیا راژوندي کېدل دي. ٦) بختور او سپېڅلی شوی هغه څوک دی چې په دې لومړني بیا راژوندي کېدلو کې شریک دی. ځکه چې په داسې خلکو د دوهم مرگ زور نه رسیږي، بلکې هغوی به د خدای او مسیح کاهنان وي او د هغه سره به تر زرو کالو پورې پاچاهي کوي.

د شیطان ماتې

٧) کله چې زر کاله پوره شي، نو شیطان به د زندان څخه راخلاص شي. ٨) هغه به راووځي او د نړۍ د څلورو کنجونو قومونه چې جوج او ماجوج بلل کېږي، وغولوي او هغوی چې د بحر د شگو په شان بې شمېره دي، د جنگ دپاره سره راټول کړي. ٩) هغوی په ټوله نړۍ کې خواره شول او د خدای د خلکو کمپ او گران

ښار يعنې اورشليم يې کلابند کړ، خو د اسمان نه ورباندې اور نازل شو او هغوی يې تباہ کړل. (۱۰) بيا شيطان چې هغوی يې غولولي وو، د اور او گوگړو بحيرې ته وغورځول شو، يعنې هغه ځای ته چې هغه ځناور او جعلي پيغمبر هم په کې غورځول شوي وو. هغوی به هلته شپه او ورځ د تل دپاره عذاب وينې.

وروستنی قضاوت

(۱۱) بيا مې يو لوی سپين تخت وليده چې يو کس ورباندې ناست ؤ. ځمکه او اسمان د هغه د مخې نه و تنبېدل او نور ونه ليدل شول.

(۱۲) بيا ما مړي وليدل چې د تخت په مخکې ولاړ وو، که هغه پياوړي او که عادي خلک وو. هغه وخت کتابونه پرانيستل شول.

وروسته د دې کتابونو څخه بيا بل کتاب پرانيستل شو، يعنې د

ژوندون کتاب. د مړو په هکله لکه څنگه چې په کتابونو کې ليکل

شوي وو او د هغوی د عملونو له مخې قضاوت وشو. (۱۳) بحر چې

کوم مړي ساتلي وو، هغه يې بېرته ورکړل او مرگ او قبر هم هغه

بېرته ورکړل او د هرچا قضاوت د هغه د عمل له مخې وشو. (۱۴) بيا

مرگ او قبر د اور بحيرې ته وغورځول شول. د بحر دا اور دوهم

مرگ دی. (۱۵) د چا نوم چې د ژوندون په کتاب کې نه ؤ ليکل

شوی، هغه د اور بحيرې ته وغورځول شو.

نوی اسمان او نوې ځمکه

۲۱ (۱) بيا ما يو نوی اسمان او نوې ځمکه وليدله، ځکه چې

لومړنی اسمان او لومړنی ځمکه ورک شول او بحر نور نه ؤ. (۲) ما سپېڅلی ښار یعنې نوی اورشلیم ولیده چې د خدای له خوا د اسمان نه رابښکته کېده او داسې تیار کړای شوی ؤ لکه چې ناوې د خپل مېړه دپاره سینگار شوې وي. (۳) ما د تخت نه یو لوړ اواز واورېد چې ویل یې: «گورئ، اوس د خدای د اوسېدلو ځای د خلکو په منځ کې دی. خدای به د هغوی سره اوسېږي. هغوی به د هغه قوم وي او هغه په خپله به د هغوی په منځ کې د هغوی خدای وي. (۴) خدای به د هغوی د سترگو ټولې اوبښکې وچې کړي. نور به مرگ، ویر، ژړا او درد نه وي، ځکه چې پخواني شیان تېر شوي دي.»

(۵) هغه کس چې په تخت ناست ؤ، ویې ویل: «گورئ، زه ټول شیان نوي کوم.» همدارنگه هغه راته وویل: «دا ولیکه، ځکه چې دا خبرې د باور وړ او رښتیا دي.» (۶) او بیا یې ماته وویل: «دا وشول! زه الف او یا، پیل او پای یم. هرڅوک چې تېری وي زه به هغه ته د چینې څخه د ژوندون اوبه په وړیا توگه ورکړم. (۷) څوک چې بریالی شي، هغه به د دې ټولو برکتونو وارث شي. زه به د هغه خدای یم او هغه به زما اولاد وي. (۸) خو د وېرېدونکو، بېایمانانو، فاسدانو، قاتلانو، زناکارانو، جادوگرانو، بتپرستانو او ټولو دروغجنو خلکو ځای به د اور په بحیره او سوځېدونکو گوگړو کې وي. دا دوهم مرگ دی.»

نوی اورشلیم

(۹) بیا د هغو اوو فرښتو څخه یوه فرښته چې د اوو بلاگانو نه ډک

جامونه ورسره وو، ماته راغله او ويې ويل: «راشه، زه به تاته ناوې يعنې د وري بڼځه دروښايم.» (۱۰) بيا کله چې زه د روح القدس تر اغېزې لاندې وم، فرښتې زه د يو ډېر لوړ غره څوکې ته بوتلم او د اورشليم سپېڅلې ښار يې چې د خداى له خوا د اسمان څخه رانښکته کېده، راته وښوده. (۱۱) دا ښار د خداى په جلال روښانه ؤ. هغه د قيمتي تېرو په شان ځلېده او د لعل او بلور په شان صفا ؤ. (۱۲) دې ښار لوى او لوړ دېوالونه درلودل او دولس دروازې يې لرلې او په هره دروازه کې يې فرښته ولاړه وه. په دروازو باندې د اسراييلو د قوم د دولسو قبيلو نومونه ليکل شوي وو. (۱۳) درې دروازې د ختيځ خواته، درې د شمال خواته، درې د جنوب خواته او درې دروازې د لوېديځ خواته وې. (۱۴) د ښار دېوال په دولسو بنيادونو باندې جوړ شوى ؤ او په هغو باندې د وري د دولسو رسولانو نومونه ليکل شوي وو.

(۱۵) کومې فرښتې چې زما سره خبرې کولې د هغې په لاس کې د سرو زرو يو متر ؤ چې د ښار او د هغه د دروازو او دېوالونو اندازه ورباندې معلومه کړي. (۱۶) ښار د مربع په شکل جوړ شوى ؤ چې اوږدوالى او پلنوالى يې يوشان ؤ او فرښتې د هغه متر په وسيله دا ښار اندازه کړ چې دولس زره ستاديا ؤ. د هغه اوږدوالى، پلنوالى او لوړوالى يو برابر ؤ. (۱۷) بيا هغې دېوالونه اندازه کړل چې يو سل او څلور څلوېښت کيوبټ لوړوالى يې درلود چې دا د انساني معيار له مخې ؤ چې فرښتې ورڅخه هم کار اخيسته. (۱۸) دېوال د لعلونو څخه جوړ شوى ؤ په داسې حال کې چې خپله ښار د سوچه سرو زرو نه جوړ شوى ؤ او د ښيښې په شان صفا ؤ. (۱۹) د ښار د

دېوالونو بنيادونه په ډول ډول قيمتي تپرو باندې سينگار كړاى شوي وو. لومړنى بنياد د لعلونو، دوهم د لاجوردو، درېم د سپينو عقيقو، څلورم د زمردو، (۲۰) پنځم د سرو عقيقو، شپږم د جيگري عقيقو، اووم د زبرجدو، اتم د شينچكي ياقوتو، نهم د زيرو ياقوتو، لسم د شنو عقيقو، يوولسم د فپروزي او دولسم د بانجاني ياقوتو څخه جوړ شوى ؤ. (۲۱) هغه دولس دروازي دولس مرغلرې وې، يعنې هره دروازه د يوې مرغلرې څخه جوړه شوې وه. د بنار لوى سرک د سوچه سرو زرو او د بښينې په شان صفا ؤ.

(۲۲) ما په بنار كې د خداى كور ونه لیده، ځكه چې مطلق قادر څښتن خداى او وړى خپله د دې بنار د خداى كور دى. (۲۳) هغه بنار د لمر يا د سپوږمۍ رڼا ته اړتيا نه لري، ځكه چې د خداى جلال هغه روښانه كوي او وړى د هغه څراغ دى. (۲۴) د هغه په رڼا كې به قومونه گرځي او د نړۍ پاچاهان به د خپل شان او شوكت سره هغه ته ورننوځي. (۲۵) د بنار دروازي د ورځې له خوا هېڅكله نه بنديري او هلته به هېڅ شپه نه وي. (۲۶) هغوى به د قومونو شان او شوكت او عزت دې بنار ته راوړي. (۲۷) خو هېڅ ناپاكه شيان به دې بنار ته ورننوتلى نه شي او نه به هغه څوك چې د كركې وړ كارونه كوي او نه دروغجن خلك. يوازې هغه كسان به هغه بنار ته ورننوځي چې نومونه يې د وري د ژوندون په كتاب كې ليكل شوي دي.

۲۲ (۱) بيا فربنتې ماته د ژوندون د اوبو سيند وښوده چې د بلور په شان ځلېده او د خداى او وري د تخت څخه بهېده (۲) او د

ښار د لوی سرک له منع نه تېرېده. د سیند په دواړو غاړو کې د ژوندانه ونه وه چې په کال کې به یې دولس ډوله مېوه نیوله او هره میاشت کې به یې یوځل. د دې ونې پانې د قومونو د علاج دپاره وې. (۳) په هغه ښار کې به نور داسې شی نه وي چې د خدای لعنت ورباندې وي. د خدای او وري تخت به په هغه ښار کې وي او د خدای خدمتگاران به د خدای عبادت کوي. (۴) هغوی به هغه مخامخ ویني او د هغه نوم به د هغوی په تنديو باندې لیکل شوی وي. (۵) هلته به نوره شپه نه وي او هغوی به د خراغ یا لمر رڼا ته اړتیا نه لري، ځکه خښتن خدای به د هغوی دپاره رڼا وي او هغوی به تل تر تله هلته پاچاهي کوي.

د عیسی راتلل

(۶) بیا فرښتې ماته وویل: «دا خبرې د باور وړ او رښتیا دي. خښتن خدای چې خپلو پیغمبرانو ته الهام ورکوي، خپله فرښته رالېږلې ده چې خپلو خدمتگارانو ته هغه شیان وروښايي چې ډېر زر به پېښ شي.»

(۷) عیسی مسیح وایي: «واورئ، زه زر درځم، بختور دی هغه څوک چې د دې کتاب پېشگويانې او پیغامونه مني.»

(۸) زه یوحنا هغه څوک یم چې دا شیان مې واورېدل او ومې لیدل. څنگه چې مې دا شیان واورېدل او ولیدل، نو د هغې فرښتې په پښو کې چې دا شیان یې راته ښودلي وو، پرېوتم چې سجده ورته وکړم. (۹) خو هغې ماته وویل: «داسې مه کوه! زه خو ستا او ستا د ورونو

يعنې پيغمبرانو او هغو کسانو په شان چې د دې کتاب پيغامونه مني، د
خدای يوه خدمتگاره يم. يوازې د خدای عبادت کوه.»

١٠) بيا هغې ماته وويل: «د دې کتاب پيشگويانې او پيغامونه مه
پتوه، ځکه چې هغه وخت نژدې دی چې دا شيان به پېښ شي.» ١١)
پرېرته چې بدکاران خپل بد کارونه وکړي او فاسد خلک خپل فساد
ته دوام ورکړي، عادلان دې خپلو نېکو کارونو ته دوام ورکړي او
سپېڅلي خلک دې سپېڅلي اوسي.»

١٢) عيسی وايي: «واورئ، زه زر درځم او د ځان سره به هرچا ته
د هغه د عملونو سره سم اجر او بدل ورکړم.» ١٣) زه الف او يا يم،
زه اول او اخر يم، زه شروع او پای يم.»

١٤) بختور دي هغه خلک چې خپلې چينې پاکې ووينځي، ترڅو د
دې حق ولري چې د ژوندانه د ونې مېوه وخوري او وکولای شي
چې ښار ته د دروازو له لارې ورننوځي. ١٥) خو سپي، جادوگران،
زناکاران، قاتلان، بت پرستان او دروغجن خلک به د ښار څخه
دباندي پاتې وي.

١٦) «ما عيسی خپله فرېښته تاسو ته درولېرله چې کليساگانو دپاره
دا پيغام ورسوي. زه د داود د نسل څخه يم او د سهار ځلېدونکی
ستوری يم.»

١٧) روح القدس او ناوې عيسی ته وايي: «راشه!» او څوک يې چې
اوري، هغه دې هم ووايي: «راشه!» څوک چې تېری وي، هغه دې

راشي، او څوک چې د ژوندون اوبه غواړي، هغه دې دا اوبه لاسته راوړي، ځکه چې وړيا دي.

١٨ زه یوحنا هر هغه چاته چې د دې کتاب پېشگويانې او پیغامونه اورې، خبرداری ورکوم چې که چېرې څوک د خپل ځان نه په هغه کې کوم شی ورزیات کړي، نو خدای به هغه بلاګانې چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، د هغه په سر باندې راولي. ١٩ او که څوک د دې پېشگويانو او پیغام څخه کوم څه کم کړي، نو خدای به هغه د ژوندانه د ونې او سپېڅلي ښار نه چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، بې برخې کړي.

٢٠ هغه څوک چې د دې ټولو شیانو په هکله شاهدي ورکوي، وايي: «هو، زه زر درځم!» امین، ای څښتنه عیسی، راشه! ٢١ په تاسو ټولو باندې دې د څښتن عیسی فضل وي.